

«Я ЗНАЮ, ЩО ТАКЕ ВІЙНА»: спогади золотоніської ветеранки

В історії людства бувають події, здавалося б, дуже значимі для певного часу, але через кілька десятиліть вони втрачають свою актуальність і стають надбанням лише вузького кола спеціалістів та архівних полиць. Інші ж події, які ми звично називаємо епохальними, не тьмяніють від невимовного бігу часу. Навпаки, кожне десятиліття з наростаючою силою підкреслює їх велич. Саме до останніх належить Друга світова війна.

Пам'ять – надзвичайний і повноважний посол історії. Вона зв'язує невидимими, але

міцними ниточками минуле, сьогодення і майбутнє, змушує нас відкривати нові сторін-

ки великої драми, в якій відбилися долі мільйонів людей.

Сьогодні наша країна у стані війни. Гинуть невинні мирні люди, потерпають від насильства жінки і діти, рашизм стирає з лиця землі українські міста і села. Світ шокований від звірств російських посіпак, які плундрують квітучі містечка і селища, змушуючи на окупо-

ваних територіях місяцями не виходити людей з підвалів... Однак зі світовою підтримкою ми на шляху до української Перемоги – жадаємо і вистражданої. У ці травневі дні ми віддаємо шану поколінню, у пам'яті якого живуть страхоття попередньої війни...

(Закінчення на 3-ій стор.)

СУМАРНІ ОРІЄНТОВНІ ВТРАТИ ОКУПАНТІВ НА 69-Й ДЕНЬ ВІЙНИ:

 ~24 200 +400 В ОСОБОВОМУ СКЛАДІ	 ~1 000 ПОЛОНЕНИХ	 194 ЛІТАКІВ	 155 ГЕЛІКОПТЕРІВ	 1062 +14 ТАНКІВ	 2567 +48 БМП
 475 +16 АРТИЛЕРІЙСЬКИХ СИСТЕМ	 162 +10 РСЗВ	 80 ЗАСОБИ ППО	 1843 +19 АВТОМОБІЛЬНОЇ ТЕХНІКИ	 76 ЦИСТЕРН З ПММ	 291 +20 ОПЕРАТИВНО-ТАКТИЧНІ БПЛА
					 10 +2 КОРАБЛІ ТА КАТЕРИ

ЦИФРА ТИЖНЯ:

1664

«дитини війни» проживає у Золотоніській громаді,

ще 7 інвалідів Другої світової

та 3 учасники бойових дій.

Понад 100 вдів і членів сімей загиблих.

ОДИМ РЯДКОМ 70-й день війни, 4 травня

28.04

- Палата представників Конгресу США ухвалила законопроект про те, що конфісковані у підсанкційних осіб активи спрямують на відбудову України.
- США мають достовірні докази того, що росія стратила українців, які намагалися здатися в полон у Донецькій області.
- Генсек ООН відвідав Бородянку на Київщині.
- Німецький бундестаг переважною більшістю проголосував за постачання важкого озброєння Україні.
- Нафтовий гігант Shell заявив, що більше не прийматиме нафтопродукти з будь-яким вмістом російської сировини, включаючи паливні суміші.
- Дистриб'ютори газу в Німеччині, Австрії, Угорщині і Словаччині відкриють рахунки в рублях у «Газпромбанку» в Швейцарії.

29.04

- Частина російських військ відступила від заблокованого Маріуполя та рухається у північно-західному напрямку – до Запорізької області.
- Українці, які постраждали від агресії росії, можуть отримати готівкові виплати від Організації об'єднаних націй.
- Конгрес США підписав закон про ленд-ліз для України.
- Росія здійснила понад 1900 запусків ракет по Україні, – Пентагон.
- Байден попросив у Конгресу виділити для України додаткові 33 мільярди доларів на військову та іншу допомоги.
- Окупанти видають маленьким маріупольцям свідоцтва про народження невизнаного псевдодержавного утворення «ДНР».
- Ціна на газ для людей у найближчому майбутньому не змінюватиметься і залишиться на рівні 8 грн за куб.
- Приватні компанії, які втратили своє майно через напад росії на Україну, також можуть реєструвати заявки у «Дії».
- В тимчасово окупованих районах Херсонщини колаборанти нібито готуються до переходу в рублевую зону.

30.04

- Міністр оборони Великої Британії Бен Воллес висловив припущення, що президент росії володимир путін під час святкового параді 9 травня оголосить масову мобілізацію.
- Міністр фінансів Німеччини Крістіан Лінднер виключив оплату газу в рублях.
- Командування Повітряних Сил ЗСУ розповіли про особу легендарного «Привида Києва». Як і припускали українці, це був зібраний образ: супер-героєм виявились всі пілоти 40-ї бригади тактичної авіації Повітряних Сил.
- Україні нададуть статус кандидата у члени ЄС у червні.
- З України вже виїхали майже 5,5 мільйона біженців.
- Російський військовий гвинтовий літак типу Ан-30 порушив повітряний простір Швеції на південь від провінції Блекінге.

01.05

- Війна так послабила росію, що вона змушена планувати меншу кількість військової техніки на параді в Москві.
- Володимир Зеленський нагородив орденом княгині Ольги спікерку Палати представників Конгресу США Ненсі Пелосі.
- У Маріуполі на заводі «Азовсталь» перебувають 1 500 – 2 000 людей — повідомив радник міністра внутрішніх справ Вадим Денисенко.
- За 67 днів повномасштабної війни президент Володимир Зеленський відзначив держнагородами понад 10 600 захисників і захисниць. З них 143 воїнам присвоєно звання Героя України.
- Американський конгресмен-республіканець Адам Кінзінгер анонсував внесення спільної резолюції, яка дозволить використовувати Збройні сили США для захисту територіальної цілісності України, якщо росія застосує зброю масового ураження.

02.05

- У Польщі стартували міжнародні військові навчання Defender Europe 2022 та Swift Response. Вони триватимуть від 1 до 26 травня на території Польщі та ще 8 країн. Загалом у них візьмуть участь 18 тис. військових із понад 20 країн.
- Британська газета The Times з посиланням на українську розвідку стверджує, що Кремль вирішив атакувати Молдову. Росія вже навіть розробила чіткі плани вторгнення до цієї країни.
- У Білорусі відключають Інтернет, щоб приховати інформацію про пересування російських військ — повідомляє українська розвідка.
- У Києві зареєстровано майже 37 тисяч вимушених переселенців.
- У росії готуються до епідемії холери в прикордонних з Україною областях.

03.05

- Росія планує в травні анексувати за старими сценаріями три українські області, вважає Майкл Карпентер, посол США в Організації з безпеки і співробітництва в Європі.
- Угорський прем'єр Віктор Орбан у розмові із Папою Римським заявив, що Росія збирається закінчити війну до 9 травня.

Територіальна оборона не є обороною конкретної території

– Сьогодні багато хто слово «тероборона» використовує для означення будь-яких формувань, що стоять на захисті свого населеного пункту. Але далеко не всі люди зі зброєю, які несуть службу на блокпостах, приналежні до Сил територіальної оборони Збройних Сил України, – відзначив голова Черкаської ОВА Ігор Табурець.

За його словами, варто розмежувати повноваження добровольчих формувань територіальних громад і військовослужбовців територіальної оборони.

– Сили територіальної оборони Збройних Сил України – це окремий рід сил Збройних Сил України в одному строю разом із Силами спеціальних операцій, Медичними силами, Силами логістики та ін.

Вони не можуть закінчити службу тоді, коли забажають, чи обрати місце

служби. Бо вони – військовослужбовці. Всі види забезпечення — грошове, продовольче, речове тощо – їм надають Збройні Сили України.

Головним завданням підрозділів територіальної оборони є реагування на виклики та забезпечення цілісності держави, стримування і відсіч агресії, завдання противнику неприйнятних втрат, з огляду на які він буде змушений припинити збройну агресію проти України.

8 ТРАВНЯ – ДЕНЬ ПАМ'ЯТІ ТА ПРИМИРЕННЯ

ТАК 8 ЧИ 9 ТРАВНЯ?

Дослідники історії дійшли невітшного висновку: не минає і сотні років без великих військових конфліктів, революцій, воєн. XX століття запам'яталося аж двома світовими.

До недавнього часу, спочатку за часів «союзу», потім в Незалежній Україні День перемоги святкувався щороку 9 травня. В Європі святкування припадало на 8 травня. Вперше за президентства Порошенка, у 2015 році заходи з нагоди завершення Другої світової війни в Європі та перемоги над нацизмом святкувались 8 і 9 травня. Відтоді 8 травня офіційно – День пам'яті та примирення. Емблема – квітка червоного маку. Чому ж виникла розбіжність в датах святкування?

Трохи історії. Увечері 6 травня 1945 року начальник радянської військової місії у Парижі генерал Іван Суслопаров був запрошений в ставку Верховного головнокомандувача силами західних союзників Ейзенгауера в Реймсі (Франція). Посланець німецької влади – начальник Оперативного штабу Верховного командування Вермахту генерал-полковник Альфред Йодль згодився на беззастережну капітуляцію перед усіма союзниками і СРСР. Генерал Суслопаров повідомив у Москву пропонування текст документа і став чекати інструкцій. Не дочекавшись відповіді, Іван Суслопаров проявив ініціативу – він поставив свій підпис під документом, але з приміткою про «можливе підписання іншого досконалішого документа про капітуляцію Німеччини».

7 травня 1945 року о 02.41 за середньоевропейським часом підписано акт капітуляції Німеччини. Свої підписи поставили: представник Німеччини - Альфред Йодль, англо-американської сторони – генерал-лейтенант армії США Вальтер Бедел Сміт, від СРСР – генерал-майор Іван Суслопаров. Як свідок підпис поставив представник Франції генерал Франсуа Севез. Капітуляція Німеччини вступила в силу 8 травня о 23:01 за середньоевропейським часом. Після закінчення церемонії прийшла відповідь з Москви. Сталін відмовився визнавати цей акт. Він зажадав підписання у Берліні, узятому Красною Армією, також попросив союзників не робити офіційних оголошень про перемогу. Фінальна церемонія підписання оста-

точного Акту про капітуляцію Німеччини відбулася 8 травня о 23:43 за центральноевропейським часом (о 00:43 9 травня за московським) у берлінському передмісті Карлсгост. З радянської сторони був присутній маршал Георгій Жуков, Великобританії – маршал авіації Артур Теддер, США – генерал Карл Спаатс, Франції – генерал Жан де Латр де Тассиньї, також німецький уповноважений фельдмаршал В. Кайтель, адмірал флоту Г. Фріденбург, генерал-полковник авіації – Г.Штумпф підписали «Акт про беззастережну капітуляцію».

Середа 9 травня була робочим днем. Але у Золотоноші зранку біля стовпів з гучномовцями – на базарі та на початку золотоніського Хрещатика протягом усього дня юрмилися містяни і чекали повідомлення про перемогу над Німеччиною. Мабуть хтось мав приймач (хоч це і було заборонено) і знав, що Німеччина капітулювала. Лише о 10 годині вечора за московським часом 9 травня з радіоприймача Радінформбюро усі дізналися про перемогу. Усю ніч на вулицях лунали пісні.

Друга світова війна в Європі закінчилася, але не всі воїни повертались додому. Багато з них вже їхали у військових ешелонах на схід, на війну з японськими мілітаристами.

Використані матеріали книги спогадів Юрія Кузьменка «Україна, Золотоніщина: 1917- 1954 рр. Історичні нариси з відомими, призабутими та колись приховуваними сторінками».

Підготувала Віта Ямборська, директор Краєзнавчого музею ім. М. Пономаренка

Цей матеріал був створений ще до 24 лютого 2022 року. Нині знову триває війна... Дехто обережно називає її «початком Третьої світової». Нащадки тих, хто в Другу світову разом воювали проти фашистської Німеччини, тепер стали ворогами. Мабуть, дідусі і бабусі, які пережили лихоліття Другої в домовинах би перевернулися від звістки: росія напала на Україну! Та не забуваймо уроки історії: країна-агресор ОБОВ'ЯЗКОВО БУДЕ ПЕРЕМОЖЕНА! Правда на нашій стороні, і ПЕРЕМОГА БУДЕ ЗА НАМИ!!! Україна обов'язково переможе, незабаром матимемо свій, Український День Перемоги!

Військовослужбовці територіальної оборони здійснюють службові завдання на всій території України, включно з районами ведення бойових дій, за рішенням Головнокомандувача Збройних Сил України.

На відміну від підрозділів Територіальної оборони України, оборона територій підрозділами добровольчих формувань територіальних громад – це охорона території певної громади воєнізованими підрозділами, сформованими добровольцями, які проживають на території цієї громади.

Вони не є військовослужбовцями Збройних Сил України та інших військових формувань.

І можуть вийти зі складу формування за потребою чи бажанням, наприклад, щоб продовжити вести свій бізнес або повернутись на робоче місце. Утримуються ці формування коштом територіальної громади, – відзначив Ігор Табурець.

У міській раді

ДЕПУТАТИ ЗІБРАЛИСЯ НА ПОЗАЧЕРГОВУ СЕСІЮ

У п'ятницю, 29 квітня, золотоніські обранці у терміновому порядку прибули на позачергову сесію міської ради. Їх зібралося 19 осіб. Головувала традиційно секретар ради Наталія Сьомак.

На порядок денний винесли 2 питання: звіт про виконання міського бюджету за I квартал 2022 року та внесення змін до бюджету.

Депутати перерозподілили кошти відповідно до потреб громади та згідно з діючою Постановою №590.

Нагородження

**23-РІЧНОГО
ГЕРОЯ ПОСМЕРТНО
НАГОРОДИЛИ ЗА МУЖНІСТЬ
Солдат Ілля Насадюк
загинув 25 лютого. Герой
уродженець Золотоноші**

Ілля був водієм-заправником відділення матеріального забезпечення зенітного ракетного полку. Він загинув під час обстрілів від ворожої кулі поблизу міста Ніжин.

За особисту мужність і самовіддані дії, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України, вірність військовій присязі Ілля Насадюк нагороджений медаллю «Захиснику Вітчизни» (по-смертно).

**Ордену «За мужність»
удостоєний
військовослужбовець**

Старший сержант Дмитро Прока родом із Золотоніщини. Служив у роті окремого розвідувального батальйону.

Загинув 2 березня внаслідок обстрілу в Запорізькій області. Йому було 38 років.

За особливу мужність і героїзм, виявлені у захисті державного суверенітету та територіальної цілісності України під час російсько-української війни Дмитра Проку посмертно нагородили орденом «За мужність» III ступеня.

«Я ЗНАЮ,ЩО ТАКЕ ВІЙНА»: спогади золотоніської ветеранки

(Продовження. Початок на 1-ій стор.)

8 травня – у День пам’яті та примирення, який нагадує про страшну катастрофу минулого століття, ми завжди вшановуємо ветеранів, дітей війни та поминаємо мільйонні людські жертви. Цьогоріч ветерани розповідають не лише про минуле, але й діляться враженнями сьогодення. Місцева ветеранка Тамара Самойленко поділилася своєю історією і розповіла, що відчуває зараз.

– Я б ніколи не подумала, що так могло трапитись, що росія може зробити таке з Україною. Навіть німці не були такими жорстокими до людей. Навколо так багато жайх, не знаю, як люди це переживають.

Тамарі Григорівні було лише три роки, коли розпочалася Друга світова війна. Її батько був військовим фельдшером при госпіталі. Вона звісно ж не пам’ятає всіх деталей, але згадує, що коли перед нею постав вибір – ким працювати, який фак обирати, було доволі складно. Адже тато говорив, що можна стати медсестрою, піти його стежкою, але мама була проти,

бо не хотіла, щоб її дитина повторювала долю батька і в майбутньому ризикувала б своїм життям. Очевидно, що то були тяжкі часи. Страх, розпач, переживання за дітей. І попри біль та втому, люди боролися, продовжували жити: навчалися, працювали, одружувалися.

У 18 років Тамара Григорівна почала працювати на золотоніському консервному заводі ваговиком, але обов’язків було, звісно, набагато більше. Видавала в цехи буряк, моркву, пастернак. Її чоловік Анатолій працював на пошті майже 40 років телефоністом, але завжди розумів складність роботи дру-

жини, яка встигала і вдома господарювати, і дитину виховувати.

Син Тамари Григорівни також служив і пройшов Афганістан. Вона згадує, що було тяжко жити в постійному очікуванні звістки від нього. Щодня, після роботи, бігла на пошту аби отримати листа.

– Чоловік ховав від мене листи, щоб я хоча б поїла, бо мені було байдуже до всього аби лиш дізнатися щось нове. Я навіть ночами не спала, переймалася. Хотілося, щоб син писав щодня. Але якось, коли я того навіть не очікувала, він прийшов. Дивлюсь, йде вулицею хтось дуже схожий. Сусіди говорять, що я тоді обмацала і руки, і ноги сина. Мабуть, не вірилось, що ось він, переді мною, живий і здоровий.

Попри поважні роки Тамара Григорівна не переживає за себе, але турбується про безпеку і добробут своєї родини. Говорить, що перейматись є чим. Вона пишається своїми квітами та деревами, які сама садила на своєму подвір’ї. Зізнається, що зараз у неї менше сил, але треба щось робити. Ровесників на вулиці стало менше, але має найкращого друга – улюбленого котика.

Тамара Григорівна розповідає, що її покоління – свідок багатьох подій, прожили ціле життя, яке не поміститься в одну кінострічку. Для пояснення знадобиться серіал, з окремими присвятами дитинству у воєнні та післявоєнні часи, складному дорослому життю і ось здавалося б такому бажаному щасливому сьогоденню, яке затьмарила нова війна. Нехай немає страху за себе, але серце болить за молодь. Тамара Григорівна щиро бажає людям якомога більше здоров’я, наголошуючи, що це головне.

– Поки ворухуся – я живу. Так, знаю, що таке війна, я застала аж три, маю згадки про службу батька і сина, тепер бачу все своїми очима. Близькі змушують мене берегти себе, але я знаю, що мені треба рухатися, попри біль у ногах. Хоча майбутнє рухає молодь, бо за ними життя.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ

КОЛИ БУДЕ ЛІКВІДОВАНО ДЕФІЦИТ ПАЛЬНОГО

За прогнозами, дефіцит пального буде ліквідований за тиждень.

Про це повідомив голова Черкаської ОВА Ігор Табурець.

Причина, чому виник дефіцит на АЗС – ворог знищив Кременчуцький нафтопереробний завод, який був основним виробником пального в Україні.

«На Черкащині ми на постійному зв’язку з операторами АЗС. Спільно відпрацьовуємо логістику для зменшення черг на заправках в межах області. Наші підприємства критичної інфраструктури палим забезпечили. Військових, правоохоронців та інші служби теж.

Для завершення посівної, за інформацією аграріїв, пального вистачає. Більшість господарств подбали про це заздалегідь», – відзначив Ігор Табурець.

Водночас він попросив жителів поки мінімізувати, наскільки це можливо, поїздки на власному транспорті – до стабілізації ситуації.

Оголошення

ШАНОВНІ НАШІ ЧИТАЧІ!

Колектив «Златокраю» надійно і впевнено тримає інформаційний фронт. Ми робимо усе від нас залежне, щоби ви отримували достовірні повідомлення з першоджерел. Наш тижневик виходить щочетверга. Але не з нашої вини трапляються перебої з доставкою газети до вас, передплатників. Тож, якщо ви вчасно або зовсім не отримали «Златокрай», звертайтеся для з’ясування причин за номером: **067-400-52-31**.

У ТРАВНІ ЗМІНЮЮТЬ УМОВИ ВИПЛАТ ДЛЯ ВПО: ХТО НЕ ОТРИМУВАТИМЕ ДОПОМОГИ

За березень і квітень всі внутрішні переселенці зможуть отримати допомогу розміром 2000 гривень, допомога на дітей та для осіб з інвалідністю становитиме 3000 гривень. Із травня умови виплат переселенцям будуть інакші, оскільки набула чинності постанова Кабміну №457 від 16 квітня 2022 року. Що саме зміниться, розповів заступник Міністра соціальної політики України Віталій Музиченко.

ПРО ЗМІНИ УМОВ ВИПЛАТ

За словами посадовця, у лютому і на початку березня спостерігалось масове переміщення людей, особливо у північних регіонах – на Київщині, Чернігівщині, та Сумщині. Нині деокупована частина північних регіонів України потроху відновлюється і люди повертаються додому, відтак передбачалося, що за березень і квітень всі внутрішньо переміщені особи отримають виплати від держави.

«Із травня буде визначено конкретний перелік територіальних громад, де тривають активні бойові дії і людям небезпечно повертатися до своїх місць проживання. Громадянам, які перемістилися із цих населених пунктів, будуть продовжені виплати», – розповів Музиченко.

Він додав, що якщо у людини було пошкоджено або втрачено житло, то вона також отримуватиме відповідні виплати до того моменту, поки це питання не буде вирішено.

ПРО ВИЗНАЧЕННЯ ПЕРЕЛІКУ ГРОМАД

Віталій Музиченко повідомив, що конкретної формули визначення переліку громад, де перебувати небезпечно, немає.

«Лінія фронту – це досить умовне визначення, бо оперативна ситуація на фронті може змінюватися кардинально навіть упродовж години, не те що тижня чи місяця», – зауважив він.

Водночас попередньо відомо, що буде визначено не перелік населених пунктів, а саме перелік громад, що дає можливість більш точно підійти до ситуації.

«У певному селищі можуть не відбуватися бойові дії, але його, наприклад, можуть обстрілювати з ворожої артилерії», – пояснив урядовець.

За його словами, алгоритм визначення цього переліку територіальних громад передбачений законодавством. Він передбачає, що подання такого переліку будуть робити обласні військові адміністрації, бо вони можуть володіти максимальною інформацією про те, що відбувається на місцях.

«Потім погодження цього переліку відбуватиметься у Міністерстві оборони України з урахуванням даних Генерального штабу чи інших військових підрозділів. Затверджувати цей перелік буде вже Міністерство з питань реінтеграції тимчасово окупованих територій», – зазначив Музиченко.

Цього тижня також очікується визначення такого переліку як стартової позиції, щоб

забезпечити можливість організувати роботу міністерства на травень, додав посадовець.

ЯКЩО ЛЮДИНА НЕ ПОВЕРТАЄТЬСЯ ЧЕРЕЗ НЕБЕЗПЕКУ МІНУВАННЯ

Як зазначив Віталій Музиченко, міністерство планує розглянути визначені у відповідному переліку громади за поданням обласних адміністрацій.

«Вони мають визначити небезпеку чи безпечність таких територій. Людина має право самостійно визначати, де безпечно їй проживати. Ніхто нікуди не змушує або кудись повертатися, або переміщуватися. Це власний вибір людини, ми не можемо на це впливати», – наголосив він.

За словами посадовця, нині уряд лише говорить, що є території, куди вже можна повертатися та які є більш безпечними.

ПРО ВИПЛАТИ В ЗОНІ ОКУПАЦІЇ

Урядовець зауважив, що всі державні гарантії – зокрема пенсії й соціальні виплати – продовжуються в тому числі і на тимчасово окупованих територіях.

«Є певні моменти логістичного характеру стосовно потрапляння готівки туди, але там, де люди мають банківські рахунки, де люди отримують виплати через банківську систему, там більш-менш все працює стабільно», – пояснив він.

Музиченко наголосив, що при цьому у багатьох випадках держава продовжує нараху-

вання та виплачує соціальні гарантії не просто вчасно, але й раніше визначених термінів.

ПРО ПЕРЕСЕЛЕНЦІВ ПЕРШОЇ ХВИЛІ

Віталій Музиченко наголосив, що уряд не відокремлює переселенців першої і другої хвилі.

«Є статус внутрішньо переміщеної особи. Нині, на жаль, відбувається так, що людина з окремих районів Донецької чи Луганської областей чи Криму перемістилася вже декілька разів упродовж останніх 7-8 років, залишаючи місця свого проживання. Через повномасштабну агресію нашого північного сусіда наші громадяни змушені повторно переміщуватися в іншу локацію, рятуючи своє життя», – зауважив урядовець.

За його словами, пакет соціальних гарантій для всіх внутрішньо переміщених осіб є однаковим.

«Ми зараз не диференціюємо їх жодним чином. Такий пакет на сьогодні збільшений: і розмір виплат, і можливість вирішення проблем», – додав посадовець.

Він пояснив, що серед онлайн-інструментів є сервіс «Дія», що передбачає як первинну реєстрацію осіб, які перемістилися, так і подання інформації для зміни місця реєстрації або місця проживання.

«Якщо умовно свого часу людина перемістилася із Криму до Запорізької області або до Херсонщини, а зараз була змушена переїхати у Рівненську область, то вона має можливість подати відповідну інформацію також онлайн для уточнення інформації про фактичне місце свого проживання», – підсумував Віталій Музиченко.

БЛАГОУСТРІЙ

ПРОБЛЕМА ІЗ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ПАЛИВНО-МАСТИЛЬНИМИ МАТЕРІАЛАМИ СТАВИТЬ ПІД ЗАГРОЗУ РОКАМИ ВІДШЛІФОВАНУ РОБОТУ КОМУНАЛЬНИХ СЛУЖБ

Щотижнева нарада керівників-господарників, що зазвичай проходить під очільництвом першого заступника міського голови Олега Масла та заступника із комунальних питань Олександра Флоренка, цієї середи носила характер стурбованості. Кожен з директорів підприємств доповідав про обсяг виконаних робіт, але остерігався знайомити з перспективою через невизначеність із забезпеченням бензином та дизельним паливом.

ЛІФТ ЗУПИНИВСЯ, БО НЕ ЗМІГ ВИКОНУВАТИ ФУНКЦІЇ ТУАЛЕТУ

Як не дивно і не прикро це звучить, але будинковий підйомник у першому під'їзді багатоповерхівки №148 по центральній вулиці зупинився. Викликані для ліквідації аварії майстри з обслуговуючої Черкаської організації винесли вердикт: поломка сталася через окислення елементів, на які систематично потрапляють органічні екскременти. Ще одним доказом для висновку фахівців слугував характерне туалетне зловоння. За словами директора ПрАТ «Янтарь» Володимира Гончара, такий інцидент трапився вперше за 30 років експлуатації ліфтів у Золотоноші. Цей факт керівник озвучив на нараді, тому після колективного обговорення інциденту Олег Масло порадив: наступного разу рахунок за ремонт виставляти користувачам будинкового підйомника. У такому випадку вони самоорганізуються і швидко визначають мешканця, котрий шкодить загальне майно і через якого квартирновласникам верхніх поверхів доводиться терпіти незручності.

Прибирання в Крупському

Деньгівська малеча висаджує квіти

– За власний рахунок підприємства ми побудували каналізаційну мережу в одній із квартир на вул. Шевченка, 235, де мешкають переселенці, – сказав Володимир Гончар. – Навздогін вони попросили ще й пакет зі сміттям винести, але наші фахівці вже у цій послугі їм відмовили.

Протягом тижня «янтарівці» відремонтували покрівлі на вул. Новоселівська, 2А та Шевченка, 129-131. Відновили балкони та лоджії у будинках – Шевченка, 148; Новоселівська, 2А; Шевченка, 115. Пофарбували під'їзди на Шевченка, 45 і тамбури на Шевченка, 63. У двоповерхівці на вул. Шевченка, 49 переслали підлогу у тамбурі. Відновили роботу системи водовідведення на вул. Баха, 90; Черкаська, 85 і Шевченка, 235.

ПЕРЕПРОФІЛЮВАННЯ ДОРОЖНИКІВ

Хоча золотоніські дороги й потребують поточного ремонту, але поки що розпочати цей фронт робіт асфальтувальники ПрАТ «Золотоношарембуд» не можуть. Причина – обмеження проплат для закупівлі матеріалів у зв'язку з введенням у країні воєнним станом. Тому підлеглим Володимира Клімова заступники запропонували перепрофілюватися і займатися будівельними роботами: косметичним ремонтом комунального майна. Зокрема, облаштуванням під квартири приміщень, що є власністю громади.

У «ВОДОКАНАЛІВЦІВ» – УСЕ ЗА ГРАФІКОМ

Запевнив директор комунального підприємства Сергій Кузнєцов, маючи на увазі регу-

лярний вивіз побутових відходів у приватному секторі та з контейнерних майданчиків багатоповерхівок.

– Працюємо згідно з оголошеними на травень графіками, – каже посадовець. – Як буде далі із забезпеченням, тоді й будемо вирішувати проблему.

Система водозабезпечення подає на місто 180 м³ води за годину. Уже виготовили проєкт для відкриття нових свердловин на водозабір, але для виділення коштів для проведення тендерної процедури необхідне попереднє засідання і рішення комісії ТЕБ та НС.

Бригада аварійно-відновлювальних робіт ліквідувала 2 пориви водогону. У районі машинобудівного заводу завершили облаштування 2 оглядових колодязів.

На вул. Пирогова, де встановлено станцію знезалізнення води, на фінальній стадії її підключення.

Загальноміські очисні споруди працюють у штатному режимі, знезаражуючи щоденно понад 2100 м³ стоків.

ВУЛИЦІ ОСВІТЛЮЮТЬСЯ ВДЕНЬ – ПРАЦЮЮТЬ ЕНЕРГЕТИКИ

Щоб дізнатися, який з ліхтарів на вулиці вийшов з ладу і замінити лампочку, електрики обслуговуючої організації ТОВ «380 В» вмикають підстанцію на цій вулиці. Це викликає шквал дзвінків від небажуджих мешканців до управління ЖКГ та заступників про розбазарювання коштів. Востаннє такі заходи проходили у районі вулиці Некрасова, де енергетики працюють щодня, шукаючи причину виходу з ладу кількох метрів мережі.

За словами керівника ТОВ, підлеглі розпо-

Стадіон у Благодатному

чали встановлювати ліхтарі на вул. Обухова біля будівлі поліклінічного відділення.

Протягом тижня закрили 6 заявок по вуличному освітленню, які акумулювали спеціалісти управління ЖКГ.

«БАЗИС ПЛЮС» ПОЖИНАВ ЛАВРИ ВДЯЧНОСТІ

Директор приватного товариства Олена Козлова, основною функцією якого є благоустрій у громаді, стала центром уваги, куди стікалися слова вдячності від сільських старост. Попереднього тижня «базисці» усі сили кинули на вивезення непотребу із сільських кладовищ відповідно до попередньо оголошеного графіка. Щоби впоратися з цією роботою вчасно, працівникам доводилося працювати з раннього ранку й до пізнього вечора. До слів вдячності доєдналися і обидва заступники, відзначаючи високу самосвідомість усіх членів підприємства «Базис плюс».

– Зараз працюємо, як можемо і де можемо, – прокоментувала Олена Олександрівна. – Бо усі технічні роботи залежать від постачання паливом.

Налагодили полив зелених зон біля скейт-парку, висаджують розсаду квітів, обкошують газони та узбіччя доріг.

СІЛЬСЬКІ ТУРБОТИ

Дмитро Шевченко: триває покіс трави на футбольному полі стадіону у Благодатному; обкосили узбіччя вздовж центральних вулиць села та біля обеліску Слави; допомагають переселенцям.

Сергій Кожем'яко: розпочали ремонт даху на будинку культури у Коробівці, планують обкошувати узбіччя.

Надія Хомут: замість старих дерев у парку висадили молоді саджанці; визначили аварійні дерева; завершили сезон суботників.

Наталія Сергієнко: розпочали ремонт огорожі біля Обеліску, на часі – треба підгорнути сміттєзвалище.

Начальник відділу зв'язків з громадою **Лариса Головань** продовжує співпрацю з головами квартальних комітетів щодо створення бази безгосподарчих будинків та відшкодування коштів за комунальні послуги власникам житла.

– Ми працюємо спільно, організовуємо виїзди для перевірки заяв, – підтвердив Олександр Флоренко, – і дуже прикро констатувати, що у 20% справ дані не підтверджуються.

Алла КАПЛЯ

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

Втрачений військовий квиток № МО 330953, виданий Золотоніським РВК 25 травня 2000р., на ім'я Сергія Юрійовича ГРЕБЕНЮКА, 25.05.1982 року народження.

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ ДЛЯ РОДИЧІВ ЗАГИБЛИХ

Нацполіція запустила ще один номер «гарячої лінії» з пошуку зниклих чи загиблих внаслідок військових дій рф в Україні.

0 800 21 21 51 – за цим номером ви можете отримати інформацію щодо процедури розшуку рідних чи знайомих.

Дзвінки безкоштовні та приймаються операторами цілодобово.

У ЗОЛОТОНОШІ СТАРТУВАВ СЕЗОН ФОНТАНІВ

Не зважаючи на воєнний стан в країні, золотоніські господарники впевнено тримають комунальний фронт. Традиційно, напередодні 1 травня спеціалісти ділянки водопостачання на чолі з Віталієм Шморгуном КП «Міський водоканал» обстежили їх поточний стан. Для цього працівники затратили кілька днів. Попередньо захисний дерев'яний настил прибрали колеги з ПП «Базис плюс». Чаші водогравів ретельно вимили, провели їх косметичний ремонт, перевірили справність насосного обладнання, пофарбували оздоблення-барельєфи левів.

Щоби зона фонтанів продовжувала бути привабливим місцем відпочинку золотонісців та гостей міста, «базисці» заздалегідь онови-

ли лавки, постригли зелені газони. У перспективі – встановлення термочаш з квітами, виготовленням яких займаються робітники одного з місцевих підприємств.

Цьогоріч щоденну працю золотоніських господарників оцінюють і прибулі з різних міст країни переселенці. І хоча інфраструктура нашого провінційного містечка відрізняється від міст-гігантів, все ж у затишності та охайності Золотоноша не поступається.

Попри виклики, пов'язані із протистоянням російській агресії, комунальні та приватні підприємства Золотоноші продовжують функціонувати в штатному режимі, без ексцесів, та виконують покладені на них завдання.

Алла КАПЛЯ

Золотоніські вчителі-музиканти займаються з дітьми-переселенцями на добровільних засадах

Про Золотоніську школу мистецтв багато говорити не варто, про неї знають завдяки здобуткам її талановитих вихованців, котрі примножують славу та імідж закладу. Війна додала ще один яскравий і багатогранний штрих до портрету школи: вчителі-викладачі обрали для себе такий вид освітянського волонтерства, як заняття з дітьми-переселенцями у вільний від основної роботи час.

У ЗОЛОТОНОШІ ВЧИТЕЛЬКА БІЛЬШ ВИМОГЛИВА

Так охарактеризувала свою золотоніську викладачку Наталію Ладу 9-річна Даша Потер з Києва.

– Мама загуглила і дізналася, що в Золотоноші є музична школа, – розповідає дівчинка-переселенка. – Спочатку я не хотіла займатися, але коли побачила в класі фортепіано «Ямаха», то дуже здивувалася. Відразу ж погодилася, бо це мій улюблений інструмент.

Як розповідає юна музикантка, до Наталії Григорівни вона ходить щодня і займається стільки, скільки хоче. Але вчителька рекомендує ще більше працювати, більше грати. До Наталії Лади порадили звернутися директор школи Ігор Путинець та його заступниця Ірина Кузнецова.

– До школи ми ходимо вже майже місяць, – додає бабуся дівчинки. – Я вражена рівнем викладання у провінційній музикальці. Повірте, мені є з чим порівнювати. У мене син закінчив столичну школу по класу баяна, донька – по класу фортепіано і старший внук, якому вже 18 років. Усіх на заняття водила я, тобто сама вже тричі випускниця. А на скількох конкурсах побувала. Скільки грамот і перемог тільки Даша має! Учора почула, як Наталя Григорівна вела урок: усе доступно, зрозуміло і професійно. Вийшла на вулицю і телефоную доньці: «Марино, це така база! Така основа! Я просто вражена!»

– Чим вражають прибулі діти? – перепитує вчителька. – Своїм стремлінням і бажанням вчитися. Вони відразу переключили увесь підручник. Вони нас усіх знають по іменах. Вони відкриті, щирі, старанні. І дуже вдячні! Ну хіба можна їм відмовити у бажанні вчитися?!

– Я б своїй вчительці поставила «12 балів» за сольфеджіо, – сказала Даша.

А потім дівчинка разом з викладачкою зіграли на двох інструментах у 4 руки Гімн України. Це було вражаюче. Величю і зворушливо. Зі сльозами на очах підвелася Наталія Григорівна, плакала бабуся і тільки Даша здивовано переводила погляд з однієї жінки на іншу, нічого не розуміючи. Мабуть, тільки у ту мить, бо ця ганебна війна змусила подорослішати наших дітей не на один рік.

У ЧОМУ СТОЯЛИ – В ТОМУ Й ПОЇХАЛИ. ЯКІ НОТИ?

Понад 25 років у Золотоніській школі мистецтв працює Валентина Кириченко. Вона займається з двома дівчатками-переселенками: Дашою з Лисичанська та Софійкою з Києва. Щоправда,

Даринку вже зарахували ученицею школи.

– Софійка відвідувала Дарницький юнацький центр, займалася 1 рік на синтезаторі, грала в оркестрі, – розповідає Валентина Василівна. – Нот у неї немає. Та й про які ноти можна говорити, коли вони в чому стояли – в тому й поїхали. Діти в розпачі, бо покинули все, що було.

У силу свого юного віку дитина не може пригадати, що вони з викладачем уже вивчали. Тому почали все з чистого аркуша, переслідуючи головну мету: відволікти дівчинку від переживань, що випали на її долю, переключити на заняття, на музику.

Як переконана Валентина Кириченко, місцевим дітям легше, бо вони вдома, у звичному для себе середовищі. Прибулим же треба адаптуватися, для них абсолютно усе нове: місто, школа, викладачі, стиль викладання, манера спілкування. Тому й намагаються золотоні-

ські волонтери приділити їм максимум уваги, а ще більше – тепла.

– Ну як я можу їм відмовити?! – не розуміє викладачка. – У них такі сумні очі. Вони так хочуть додому.

ТІКАЛИ З ХАРКОВА І СИН ЗАБРАВ ГІТАРУ

У класі гітари Юрій Груша займався із Мішою. Хлопчик приїхав з Харкова. До нашої розмови приєдналася мама Тетяна Володимирівна.

– Іграшкову гітару подарувала хрещена, коли мені було 3 роки, – розповідає дуже контактний хлопчик. – Я весь час хотів навчитися грати на справжній. Почав ходити на заняття, всього 2 місяці провчився, і війна. Добре, що в Золотоноші є Юрій Степанович, і він після роботи зі мною займається.

– У Золотоноші залишилися квартира моєї бабусі, якої вже 20 років нема, – додає мама. – Нам було куди тікати. З усього найнеобхіднішого син забрав гітару... Він ще тільки початківець. Юрій Степанович виставляє його неслухняні пальці.

Говіркий Міша, якому дуже пасувала вишиванка, повідав її історію.

– Це сорочка мого трюїрідного брата, а він зараз служить в ЗСУ, – з великою гордістю сказав хлопчик, поправляючи власні випадкові русизми.

Він навчався в школі з українською мовою викладання, але в побуті користувалися російською.

– Тепер принципово тільки українською, – зворушливо каже мама. – Жодного чужинського слова!

Хлопчику дуже не вистачає друзів-ровесників, частина з яких залишила країну, у частини – вимкнені мобільні.

Прощаємося, запрограмувавши собі майбутню зустріч через 20 років, коли талановитий гітарист передасть вітання з Міжнародного конкурсу скромному вчителю із провінції, який виставляв йому пальчики на струнах.

Викладачка по класу скрипки Людмила Бурлака зараз перебуває в Канаді. Але вона теж у команді золотоніських волонтерів – займається дистанційно з дівчинкою з Лисичанська.

Кожен зайняв своє місце на добровольчому фронті. У золотоніських викладачів школи мистецтв він триває у форматі безоплатних занять. Вони воюють і лікують так, як уміють, – музикою, позитивом і душевним теплом, не даючи загинути закладеному в них тяжінню до прекрасного.

Афінський філософ Древньої Греції Платон вважав: яка музика звучить у державі, така й держава. Сьогодні у нашій школі мистецтв звучить Гімн України. Сьогодні наша держава на шляху до своєї вистражданої Перемоги. У яку ми вкладаємо кожен свою частку.

Алла КАПЛЯ

ВІД КАНАДИ ДО ЯПОНІЇ, ВІД ШВЕЦІЇ ДО УГАНДИ: ПОНАД 20 ТИСЯЧ ЧИТАЧІВ ЗОЛОТОНІСЬКОГО САЙТУ ПО ВСЬОМУ СВІТУ

Онлайн-видання Золотоноша.City популярне не лише в Україні, а й далеко за її межами. Актуальні новини та цікаві історії нашого видання полюбили більше, ніж в 65 країнах світу.

Щодня інтернаціональна спільнота Золотоноша.City поповнюється новими читачами. Найбільше іноземних поціновувачів проживає у США – 720 (3,5% від загальної кількості), Польщі – 424 (2,1%), Німеччині – 164 (1%), Чехії – 124 (0,65%), Ірландії – 118 (0,6%) та Італії – 100 (0,5%).

Що цікаво, серед найбільшої кількості читачів нашого сайту в Україні лідирує Львів – 3500 (14,8%). У Києві – 3440 (14,5%), Смілі – 1713 (7,1%), Черкасах – 1539 (6,5%), Дніпрі 499 (2,1%) та в інших містах.

І ще трохи статистики:

- в середньому користувачі нашого сайту витрачають 3 хвилини 30 секунд на перегляд інформації. Для порівняння, за цей час світовий чемпіон з селфі встиг зробити 122 фото;
- загальна кількість переглядів сторінок понад 49,5 тисяч за місяць, майже вдвічі більше, ніж населення Золотоноші;
- 83% читачів користуються мобільними телефонами, 14% комп'ютерами для перегляду Золотоноша.City;
- видання уподобало більше жінки: майже 63% читачок, але і чоловіча аудиторія достатньо велика 37%, майже 7 500 поціновувачів.

Також ми започаткували свої рекорди у квітні. Цього місяця кількість читачів у мережі Facebook сягнула 6400 користувачів, з охопленням допису в понад 37 тисяч. Але щоби більше, ми опублікували 1250-ий допис в мережі Instagram.

Тож будьмо рекордсменами разом. Читайте Золотоноша.City та слідкуй за нами у Facebook, Instagram та Telegram, щоб нічого не прогавити.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ

ЧИМ ОСОБЛИВИЙ ЗАПИС МАЛЮКІВ ДО ШКОЛИ У ЗОЛОТОНОШІ У ВОЄННИЙ 2022 РІК

Через введення воєнного стану та бойові дії на території нашої країни реєстрація майбутніх першокласників нинішнього року – особлива. У столиці, до прикладу, лише 2 травня розпочали запис дітей до школи. В інших містах, де розбомблені навчальні заклади, навряд чи й взагалі розпочнеться.

У Золотоноші прийом заяв від батьків стартував ще у січні. Як розповідає начальник Золотоніського відділу освіти Ольга Строкань, офіційно цей процес триває до 31 травня. Але трапляються випадки, що через різні обставини, батьки приводять за руку своє чадо навіть 1 вересня. Зважаючи на цьогорічну ситуацію, цілком ймовірно, що реєстрація першокласників триватиме протягом літа.

– Цьогоріч ми приймаємо заяви і в онлайн-режимі, – додає посадовиця. – Оскільки багато батьків разом з дітьми евакуювалися за кордон. До речі, маємо заяви від батьків, які просять залишити дитину на повторний курс.

Близько 500 школярів разом з родинами виїхали за межі України, коли росія розпочала війну на території нашої держави. Частина їх виходить на онлайн-заняття разом зі своїми однокласниками. Є учні, котрі уже повернулися додому і продовжують навчатися дистанційно. Серед золотоніських школярів є дешиця тих, хто забрав документи зі свого навчального закладу. Натомість армія школярства Золотоноші поповнилася на 70 учнів, які стали внутрішньо переміщеними особами.

– Класні керівники мають окремі журнали для таких дітей, де ведуть їхній облік та успішність, оскільки вони прибули до наших шкіл протягом березня-квітня, – пояснює Ольга Миколаївна.

Адміністрації навчальних закладів Золотоноші формують класи майбутніх школярів і сподіваються зустріти їх у приватних затишних кімнатах шкіл.

Алла КАПЛЯ

ДО РІЧНИЦІ СТВОРЕННЯ

ПРОКОПЧУК: «За сімейною медициною – майбутнє: 80% послуг надаватиме лікар первинки»

Сьогодні Золотоніський центр первинної медико-санітарної допомоги святкує своє перше 6-річчя з дня створення. Лише протягом останнього року до складу Золотоніської первинки увійшли амбулаторії та фельдшерсько-акушерські пункти 3 сусідніх громад – Піщанської, Новодмитрівської та Вознесенської. Тож нині Центр первинної медицини складається із 14 амбулаторій та 25 ФАПів, у яких медичні послуги надають 6 педіатрів, 19 лікарів загальної сімейної практики, 4 терапевти та 1 лікар-інтерн. За словами директора Золотоніського центру ПМСД Олександра Прокопчука, наразі укладено 45 тисяч декларацій з мешканцями міста і району.

– У Золотоноші працює 4 амбулаторії, – розповідає посадовець. – Кожна з них цього року омолодилася за рахунок прибулих молодих спеціалістів. «Наймолодша» – амбулаторія №1, що знаходиться на вул. Шевченка, 32. У ній лише завідувача Олена Мазур вийшла з юного віку, а так і Сергій Подолинний, і Наталія Галат, і Оксана Паляниченко – усі до 30 років.

Серед досягнень, які здобули останнім часом, – оновили комп'ютерну базу робочих місць, створили

«Наймолодша» амбулаторія Центру

логотип закладу, візитівки, працює паліативна бригада, для діяльності якої придбали необхідне майно, організували виїзні прийоми сімейних лікарів для обслуговування сільського населення, створили «групу рівних» серед лікарів сімейної практики, на базі амбулаторії №3 облаштували сучасну реєстратуру та актовий зал для загальних зібрань та прийому гостей, зібрали 2 сумки невідкладної допомоги на базі адмінцентру, для кожної амбулаторії

придбали 2-3 мобільні телефони тощо.

Як каже Олександр Прокопчук, для їхнього колективу немає нездоланних цілей. Якщо не вдається реалізувати задумане з першого разу, то роблять другу-третю спробу.

Наразі найбільшою проблемою для керівника є подолати скутість підлеглих, їхнє шаблонне стереотипне мислення.

– У нас дуже багато спільного із нашими сусідами з Канева, де

Центр очолює Наталія Горьова. Ми з Черкащини, кількість обслуговуючого населення – однакова. Хоча проблеми різні: у нас побутові, у них – кадрові. Але вони змогли створити єдину опорну амбулаторію, побувавши у якій забуваєш, що це в Україні, – ділиться Олександр Прокопчук.

У ближній перспективі керівника облаштувати кабінет матері і дитини в амбулаторії №2, а також організувати навігаційну систему для

зручності пацієнтів, щоби відвідувач зайшов і відразу зорієнтувався, де і що розташоване у закладі, де і який лікар веде прийом, у яку зміну, як звати його медсестру, хто замінює лікаря, який перебуває у відпустці чи на лікарняному. Ці здавалося б елементарні речі знімуть багато організаційних нюансів і полегшать роботу, у першу чергу реєстраторів, а потім уже і всього колективу.

Відвідини Центру ПМСД у Вознесенську, який у 2020 році визнаний кращим в Україні (Канівський тоді здобув 2-е місце), стали поворотними у рішенні Олександра Прокопчука подати пакет документів для участі у конкурсі на посаду директора Центру.

– Мені подобається цей проєкт, подобається будувати систему. Я вірю в сімейну медицину і твердо переконаний, що 80% медичних послуг повинен надавати сімейний лікар, тобто 4 із 5 пацієнтів повинні отримувати вичерпне лікування на первинному рівні, – переконаний директор Золотоніського центру. – Мрію, щоб у Золотоніський центр медико-санітарної допомоги приїздили керівники кращих профільних закладів для обміну досвідом. Переконаний, що наша первинка буде №1 в Україні, хоча нам для цього треба ще добре потрудитися.

Алла КАПЛЯ

ЗОЛОТОНІСЬКА ПЕРВИНКА АНОНСУВАЛА ВИДАЧУ ГУМАНІТАРКИ

Як повідомив на своїй сторінці у мережі Золотоніський міський центр первинної медико-санітарної допомоги, вже починаючи з 2 травня вони організують пункти видачу медичної гуманітарної допомоги. Це відбуватиметься у години роботи закладу.

– Станом на сьогодні, у зв'язку з війною в країні, багато наших громадян покидали свої домівки, рятуючи себе та своїх близьких. Багато хто зупинився в населених пунктах наших громад і потребують допомоги, у тому числі і життєво необхідних ліків. Саме тому було вирішено створити в опорних амбулаторіях наших громад пункти видачу медичної гуманітарної

допомоги, – йдеться у повідомленні.

У ньому також зазначили, де саме відбуватиметься вказаний процес:

1) Золотоніська ОТГ – м. Золотоноша, амбулаторія №3, вул. Баха 32б, каб.22;

2) Новодмитрівська ОТГ – с. Нова Дмитрівка, амбулаторія №14;

3) Вознесенська ОТГ – с. Пальмира, амбулаторія №10;

4) Піщанська ОТГ – с. Піщане, амбулаторія №12.

– Уся медична допомога, що надходитиме до нашого закладу, буде розподілятися між вказаними амбулаторіями.

Щоб отримати гуманітарну медичну до-

помогу, вам необхідно звернутись до лікарів Центру. Після призначення лікаря і відповідного запису в карту пацієнта (за потреби рецепту) – ви можете звернутися до пунктів за видачею ліків, якщо останні є в наявності. Видача медикаментів відбуватиметься за фактом представлення довідки внутрішньо переміщеної особи та медичної карти з відповідним записом.

– Актуальний перелік наявних ліків постійно змінюється. Уточнюйте його у ваших лікарів та пунктах видачі, а ми, в свою чергу, будемо інформувати вас про нові надходження гуманітарної допомоги, – наголосили у Центрі первинної медико-санітарної допомоги.

ЧОМУ ЗОЛОТОНІСЦІ НЕ МОЖУТЬ ВІДВІДАТИ СВОГО ЛІКАРЯ? УСЕ ПРОСТО – ВІН НА ВІЇЗДІ

Вже за кілька днів золотонісці можуть зустрітись з проблемою: потрапити на візит до свого сімейного лікаря можна буде далеко не у будь-який час. З чим це пов'язано та які причини – розповів директор Золотоніського міського центру первинної медико-санітарної допомоги Олександр Прокопчук.

– З травня ми відновлюємо виїзні прийоми наших сімейних лікарів у селах громади, – констатує Олександр Сергійович.

Так лікар-терапевт Людмила Строкань прийматиме у 1 та

3 вівторки місяця у ФАПі села Кропивна. А у 2 та 4 вівторки – лікарка надаватиме послуги у селі Крупське. Також сімейний лікар Віта Бей здійснюватиме виїзний прийом у амбулаторії села День-

ги щосередини. А от сімейний лікар Ольга Євченко буде ангажована на прийом у селі Антипівка щочетверга.

Аби дізнатися подробиці, зокрема години прийому вищезгаданих лікарів у кожній із локацій, слід звертатися до працівників фельдшерських пунктів, або ж до старости вашого села.

Як повідомили старости – Крупського Надія Хомут та Кро-

пивни, Щербинівки, Маліївки Олександр Кипич, зазвичай у сільських амбулаторіях прийом розпочинається о 9 ранку.

– Сподіваємося на розуміння мешканців Золотоноші, – зазначає Олександр Прокопчук. – Візьміть до уваги інформацію про відсутність вашого сімейного лікаря і заздалегідь плануйте свої візити на прийом.

Дмитро ГРАНОВСЬКИЙ

ЗОЛОТОНІЩИНА ПРОЖИЛА ТИЖДЕНЬ БЕЗ НОВИХ ІНФІКОВАНИХ

Згідно з обліком, захворілих на COVID-19 по системі «ЕЛІССЗ» станом на 28 квітня 2022 року, останній тиждень відзначився тим, що не приніс на Золотоніщину жодного хворого на Covid-19. Це не означає, що загроза пандемії минула, проте така дійсність – з 21 по 28 квітня по Золотоноші та навколишніх селах не виявили жодного інфікованого.

За даними Золотоніської багатопрофільної лікарні, станом на 28 квітня 2022 року на лікуванні у інфекційному відділенні перебуває 3 особи. За попередній тиждень тих, хто одужав – немає. Натомість із 6 ліжок у реанімаційному відділенні – зайняте 1, з апаратом ШВЛ.

Загальна кількість доступних ліжок на балансі – 269, з яких 266 перебувають у резерві. Кисневих концентраторів усього – 225.

В Україні коронавірусну інфекцію Covid-19 вперше діагностували 3 березня 2020 року в Чернівцях. 13 березня було зафіксовано перший летальний випадок внаслідок коронавірусної інфекції. На 28 квітня 2022 в Україні налічувалося 4 999 984 недужих, з них померлих – 108 359.

Акцентуємо увагу золотонісців на втішній новині:

ПОВОРОТНА ТОЧКА РОСІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКОЇ ВІЙНИ

СВІТОВИЙ БАЛАНС

Світ завжди прагне до балансу. Так вже влаштована його природа і з цим важко сперечатися. Загалом те ж саме можна стверджувати стосовно переважної більшості подій, які у цьому світі відбуваються. Так у 2014 році, коли росія віроломно та підступно забрала у знекровленої на той момент України Крим, світова спільнота була лише дуже стурбована. Та дешиця санкцій, які наклали на агресора, була дріб'язком для 1/6 суші. Якою б корумпованою, розграбованою та слабкою у співвідношенні до своєї території та населення не здавалася росія, на військові потреби вона завжди мала достатньо ресурсів і задушити цю «бензоколонку», продовжуючи купувати у неї газ та нафту – неможливо.

Водночас із тим, коли 24 лютого 2022 року росія – цього разу вже не просто російська федерація, а російсько-фашистська федерація – вторглася в Україну по всьому кордону, світ не змовчав. Мало хто очікував аж такої реакції та такого єднання як світової цивілізованої спільноти загалом, так і цієї спільноти по відношенню до народу України. Таким чином, «недопрацювавши» у 2014 році, світ спокотував це у 2022. Існує ще багато

запитань до країн, які продовжують фінансувати військово-промисловий комплекс РФ, купуючи у них енергоносії. Проте навіть такі речі вже поступово починають рухатися з місця і вирішуватися. Аналогічно як і запитання до країн, які багато років вели вигідну для країни-агресора політику, а наразі – або ж затримують постачання озброєння, або накладають вето на інші зловбоденні питання у світових організаціях. Це, насамперед, Німеччина. Однак і такі питання вже теж знаходять свою відповідь.

Світ не кинувся підтримувати Україну всіма своїми силами у перші дні війни і на те була причина: мало хто вірив, що українці зможуть вистояти проти «второї армії міра», оскільки попри попередження західних партнерів ще з кінця жовтня 2021 року про ймовірний напад росії, вище політичне керівництво нашої країни відреагувало з недовірою. Проте це у минулому і матиме значення лише після завершення війни, головне лише не забувати, що не завжди «переможців не судять». А станом на зараз, важливим є інше: як цю війну завершити, а головне – завершити її перемогою європейських цінностей, збереженням суверенності, незалежності та територіальної цілісності України.

ГРОШІ АМЕРИКАНСЬКИХ ПЛАТНИКІВ ПОДАТКІВ

Отож, баланс. Недостатньо жорстку реакцію 2014 року світ сповна компенсував реакцією у 2022. Однак крім усієї дипломатичної та економічної підтримки, чи не найважливішою складовою була, є і ще тривалий час лишатиметься проблема озброєння. Ні для кого не таємниця, що переповнені у перші дні війни військомати надали ЗСУ потужну силу. Але цю силу слід озброїти належним чином, аби досягти поєднання двох факторів: якнайбільш ефективного знищення окупантів та збереження життів українських захисників.

Президент США Джо Байден на початку активної фази війни, тобто після 24 лютого, ініціював виділення для України підтримки на понад 13 мільярдів доларів. Весь цей пакет вже фактично вичерпано. Але Америка, як і НАТО та весь цивілізований світ, вже дуже чітко позначили свій курс: підтримка України до переможного фіналу, допомога українцям у поверненні анексованих та окупованих територій (тобто вихід на кордон 1991 року) та розгром російської армії, з подальшим усуненням теперішнього режиму росії в особі путіна. Тому 28 квітня Джо Байден попросив у Конгресу ще 33 мільярди доларів на підтримку України. Для прикла-

ду, у 2020 році бюджет нашої країни склав 155 мільярдів. Тобто 1/5 від нашого бюджету американці готові надати на зброю, боеприпаси та іншу військову допомогу, а також для прямої економічної допомоги уряду та на гуманітарну і продовольчу допомогу тощо. Зважаючи на всі попередні заяви та чітку офіційну позицію Вашингтону, можна впевнено говорити, що ця пропозиція знайде позитивний відгук у Конгресі. Принаймні, серед «демократів», але і «республіканців», як показала практика, єдині з першими у питаннях протистояння путінській агресії.

Українцям же лишається тільки бути вдячними за таку підтримку. І так, нехай саме Україна наразі є щитом усієї Європи і саме Україна покладе край злочиному утворенню на 1/6 суші, але варто визнавати – без грошей та підтримки Заходу це було б зробити складно. Можливо, своїми силами ми не програли б війну, втримали Київ тощо. Але зі значно більшими жертвами і тривалістю цих процесів була б більшою в рази. А тому – бути вдячними і контролювати дуже важливий і болючий для українського народу за 30 років процес... щоб жоден цент, який надходить в Україну, «випадково» не прилип до чийось рук. Адже США люблять допомагати тим, хто цього потребує. Але гроші американських платників податків – це для них святе. Тож якщо хтось у це святе раптом запускає свої руки – справа може набувати геть інших, можливо, навіть трагічних обертів.

ДІЄВИЙ СПОСІБ ПЕРЕМАГАТИ ФАШИЗМ

Проте гроші, фінансування та неважливе оснащення ЗСУ зброєю – це все дуже тривалі процедури. Так, США, зважаючи на всі свої бюрократичні процеси, підзвітність тощо, від 24 лютого діють як ніколи оперативно. Скажімо, від затвердження військового постачання до потрапляння перших його партій в західну частину України переважно минає не більше 48 годин, що є феноменальними та рекордними показниками у таких справах. Те ж саме стосується і розвідувальної інформації. Але дійсно поворотним фактором та неочікуваним внеском Америки у нашу перемогу можна назвати ленд-ліз.

Це питання вже пройшло стадію

затвердження у Конгресі, тож тепер справа лише за підписом Джо Байдена, який неодмінно з'явиться на цьому документі. Ленд-ліз передбачає максимальне спрощення усіх бюрократичних процедур, а відповідно доставка зброї та усього необхідного обладнання буде відбуватися із пункту А у пункт Б максимально швидко та ефективно.

Ця програма виникла у часи Другої світової війни. І, попри усі заяви СРСР, а у подальшому і росії, без ленд-лізу перемогти нацистсько-фашистську Німеччину було б дуже-дуже складно. Це зіграло дуже важливу роль, адже ленд-ліз – не лише про зброю. Постачали все – від куль до гудзиків для одягу. Весь спектр забезпечення, яке необхідно країні для протистояння агресору і окупанту. Отож, саме ленд-ліз, який востаннє застосовували для допомоги союзникам у 40-х роках минулого століття, має стати вирішальним на шляху України до перемоги.

Варто також зазначити, що загальна сума допомоги від самих лише США, з урахуванням тих 33 мільярдів, про які просив напередодні Джо Байден, майже досягла позначки у 50 мільярдів доларів. Також важливо відзначити те, що ця сума – розрахована до осені, а відповідно – менш як на календарний рік. Для прикладу, оборонний (нападницький) бюджет російсько-фашистського утворення на рік складає 70 мільярдів. Тож, окрім нашої переваги у моральній складовій на цій війні, союзники України докладають зусиль, аби ми здобули, хай, може, не перевагу, але точно рівні шанси із армією окупантів.

І ще слід не оминати увагою той факт, що частина оборонного комплексу США починає працювати конкретно на потреби України. Оскільки Америка – це не росія, де за Уралом стоять законсервовані і непридатні ні на що радянські танки, їхні припаси мають властивість вичерпуватися. Так уже зайшла мова про те, що поступово лишаються порожніми склади зі «Стінгерами» та «Джавелінами». Але і це питання США майже владнали. Самим Штатам така зброя не потрібна – від тих же «Стінгерів» вони відмовилися у 2020, почавши розробку більш сучасного озброєння. А тому вони відновлюють ці проекти винятково заради підтримки українського протистояння агресору. Тож, можемо без перебільшень говорити про те, що частина оборонного комплексу США наразі працює саме на наші потреби.

І знов-таки, наостанок, нагадаємо: востаннє, коли США підписували ленд-ліз, світ поборов і вщент знищив нацистсько-фашистський режим. А історія циклічна, тож невдовзі ще одне таке утворення, майже через 80 років після попереднього, зазнає краху завдяки плідній співпраці союзників.

Дмитро ГРАНОВСЬКИЙ

У ЗОЛОТОНОШІ ВІДНОВИЛА РОБОТУ МУНІЦИПАЛЬНА ІНСПЕКЦІЯ З ПАРКУВАННЯ

Муніципальна інспекція управління житлово-комунального господарства у період воєнного стану продовжувала виконувати свою роботу, але деякі завдання, що віднесені до компетенції відділу, були призупинені, зокрема це стосувалося й інспекції з паркування. Нині ж муніципальні інспектори Артем Печериця та Максим Антипович вже продовжили контроль трафіку у місті та фіксують порушення правил дорожнього руху.

За словами начальника управління житлово-комунального господарства Артема Харіна, інспекції з паркування відновили 20 квітня і вже за два дні виписали до двох десятків протоколів. Загальна сума штрафів за порушення склала близько 5 тисяч гривень. Зокрема, складна ситуація по вулиці Садо-

вий проїзд, де в зоні фонтанів правопорушники постійно перекривають рух транспорту й ускладнюють проїзд автомобілям містян та роботі комунальних служб.

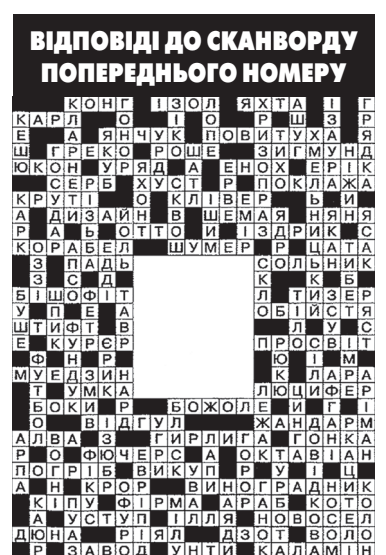
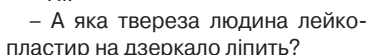
Артем Вікторович зауважує, що інспектори активно проводять й інформаційно-просвітницьку діяльність, адже у місті багато нових

жителів, зокрема й внутрішньо переміщених осіб, які часом не розуміють особливостей правил паркування або забувають про необхідність їх дотримання. Подібні правопорушення не лише викликають незручності пересування містом, але і можуть призвести до дорожньо-транспортних пригод.

Нагадаємо, що порушення правил паркування, зокрема зупинка чи стоянка, що створює перешкоду дорожньому руху, тягне матеріальне покарання – штраф у розмірі від 340 до 1170 грн.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ

ЗОЛОТОНІСЬКІ СЛУЖБОВЦІ ОПІКУЮТЬСЯ МІСЦЕВИМИ ТА ПРИБУЛИМИ ДІТЬМИ

За словами начальниці служби у справах дітей, сім'ї, молоді та спорту Ніни Засенко роботи зараз доволі багато. Активно проводять консультації, спілкуються з батьками, розв'язують різноманітні питання.

Зокрема, у міру необхідності, проходять комісії з питань захисту прав дитини, залежно від наявної кількості заяв, що потребують розгляду. Якщо раніше надходило багато заяв з майнових питань або щодо вирішення спорів про участь у вихованні дитини одного з батьків та через перешкоди, які виникають, коли дитина проживає лише з татом або мамою, то сьогодні ці питання відійшли на другий план. Також зараз не розглядаються майнові питання через тимчасово обмежений доступ до державних реєстрів. Вони приймають заяви на розгляд, посвідчують нотаріально, але речові права не розглядають, зокрема й оформлення договорів нотаріусами.

– Нещодавно ми розглядали питання про надання дозволу на реєстрацію дитини, присвоєння

прізвища одного з батьків. Офіційно вони в шлюбі, але носять різні прізвища. До того ж батько перебуває на військовій службі й не може приїхати зареєструвати дитину, але за спільною згодою ми розглянули це питання, головним чином з першочерговою метою – захисту прав дитини. Її зареєстрували у відділі державної реєстрації актів цивільного стану і дали офіційне ім'я та прізвище, – розповідає Ніна Іванівна.

Розглядають також питання видачі повторних документів. Ці повноваження від імені відділу опіки та піклування наразі виконує служба у справах дітей. Зокрема, готують документи для видачі тимчасово переміщеним дітям, якщо вони прибули без оригіналів документів, особливо необхідна допомога, якщо діти прибули без законних представників, з іншими особами, наприклад з бабусею чи дідусем, родинні стосунки яких прослідковуються. Нагадаємо, що оригінали необхідні для отримання довідок внутрішньо переміщених осіб.

– Крім того, ми постійно контролюємо стан дітей, позбавле-

них батьківського піклування, які виховуються, зокрема, і в будинках сімейного типу. Нам важливо розуміти як почувають себе діти, яка атмосфера в родині, можливо вони навіть виїхали за кордон. До речі, у нас лише одна сім'я зараз в іншій країні і ми постійно підтримуємо зв'язок. Трапилося так, що вони приїхали до Італії в гості ще до війни, але вимушені були залишитися. Також виїхали дві сім'ї опікунів.

Служба у справах дітей моніторить функціонально-неспроможні сім'ї або сім'ї, що опинилися у складних життєвих ситуаціях. Постійно тримають їх на зв'язку, підтримують, коли необхідна підтримка, наприклад, залучають дітей до дистанційного навчання або надають матеріальну допомогу.

Моніторинг проходить і у вигляді рейдів містом у денний та вечірній час. Наприклад, служба у справах дітей разом з головою ГО «Аме Рома» Володимиром Бамбулою інспектували деякі сім'ї ромів, надавали консультаційні послуги та приймали запити на допомогу. Ввечері моніторять стан дозвілля моло-

ді. Значних правопорушень, на щастя, немає, але присутні випадки куріння серед дітей і вживання алкоголю серед дорослих у громадських місцях. З дітьми намагаються проводити більш інформаційну – наставницьку діяльність, з дорослими поліціянти складають протоколи про вчинені правопорушення.

До Золотоноші на тимчасове проживання приїздить сім'ї з інших міст, наприклад прийомна сім'я з Авдіївки. Служба у справах дітей допомогла їм знайти житло, забезпечують всім необхідним, зокрема продуктами харчування. Вони також проживають разом зі своїми родичами, загалом їх 11 осіб, кожному з них надають продуктові набори. Всі державні виплати, зокрема виплати на дітей вони також отримують.

– З Авдіївки приїхала і сім'я патронатної вихователки разом з дівчинкою 6 років, яка виховується у цій родині. Жінка вже має посвідку внутрішньо переміщеної особи з 2014 року. Тепер постало питання про нову реєстрацію, управління праці розв'язує це питання. Ми зі своєї сторони будемо надавати допомогу, яку від нас потребуватимуть, – зазначає Ніна Іванівна.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ

печі, що є найнеобхідніші речі: світло, тепло, вода.

Важливо не лише забезпечити дітей базовими речами, але й допомогти призвичаїтися до поточного стану речей. Цікаво, що для цього непотрібно багато коштів, часом необхідна всього лише жовта парасолька, як того вчить однойменний мультфільм.

Справді, допомогти адаптуватися може непомітна для загалу річ, але яка нестиме глибоке емоційне наповнення. Для маленької дівчини, що живе за рогом – це буде складена картинка пазлів, а хлопчик з сусіднього під'їзду буде берегти ковдру, ту ж саму, синеньку, схожу на ту, що була в нього вдома.

У боротьбі зі стресом не має неважливих, малозначних речей. Є сильне бажання, підтримка і взаєморозуміння дитини і дорослого.

Коментар психологині Марії ПОЛОЗУН:

– Так говорить дитина, якій страшно. А страшно, бо, мабуть, мама теж боїться, але не говорить. Діти зчитують переживання мами. Треба, щоб довірлива особа або навіть мама в спокійній обстановці запитала, а як дитина бачить безпеку, що для неї бути в безпеці. Це може бути проста річ, але потреба дитини. Якщо це дитина до 12 років, тоді треба працювати з мамою, дитина в її полі заспокоїться. Зараз люди всі в різних станах, тому важко сказати загальною, чи вона в гострому стресі чи це пост стресова реакція. У будь-якому випадку треба кожного дня робити вправи тілесні, усвідомлено. Йога найкраще підходить. Зараз можна на вулиці, це повертає в тіло, бо люди втрачають це відчуття і воно заспокоює. Знаю, що на війну у кожного своя реакція.

Вікторія ГОРОБЕЦЬ

«МАМО, Я В НЕБЕЗПЕЦІ»: ЗОЛОТОНІСЬКИЙ ДОСВІД ЗУСТРІЧІ З ДИТЯЧИМ СТРЕСОМ

Дитячий страх сіє паніку і раниць любляче батьківське серце. Це найгірший ворог, що сіє паніку і змушує неадекватно сприймати реальність. Здавалося б дитині важко уявити ситуацію, коли батьки безсилі перед небезпекою. Так, вони роблять все необхідне, але, на жаль, не всесильні. Дорослий погляд на дитячий страх може не відразу зрозуміти усю глибину проблеми. Небезпечні стресові наслідки можуть проявитися згодом. Тож як діяти, коли ви бачите страх в дитячому погляді?

Вихователка золотоніського дитячого будинку сімейного типу Наталя Горяченко поділилася власним досвідом зустрічі зі страхом.

– У перші дні війни, старші діти зібрали сумки і валізи. Вони дуже боялися і просили їхати до іншого міста, тому що над нами літали ракети. Тоді я почула від них: «Мамо, ви не дбаєте про нашу безпеку». Це фраза, яка мене вразила, я справді повірила у це і почала сумніватися в собі.

Насправді це нормальна ситуація. Діти не розуміють, що таке стрес. Вони відчувають страх, тривожність, можливо навіть агресію, але не здатні пояснити власні відчуття. У стресових ситуаціях вони користуються болючими для батьків словами. Можуть негативно

висловлюватися як про себе, так і про інших. Важливо не просто почути такі фрази, але й усвідомити їхню підступність, особливо не варто сприймати все на власну адресу. Робіть усе необхідне, аби діти не переставали вам довіряти, адже ви їхні супергерої – опора і підтримка. Якщо помітили негативні зміни в поведінці дитини зверніть на це увагу і допоможіть їй, адже сама вона не справиться.

– Вдома панували депресивні настрої, дитяча паніка неймовірно давить на психіку. За відсутності нашого батька, самій справлятися доволі тяжко. Він волонтер і часто перебуває в поїздах. Переживання за нього, дітей змушувало відчувати себе безсилою.

Коли здається, що сил вже не вистачає, варто активно діяти. Спершу розговоріть свою дитину, зрозумійте, що її турбує, чесно поговоріть про це. Не звинувачуйте нікого і нічого, простий виклад фактів і дій, як вирішити те чи інше питання, часом надзвичайно ефективний метод не лише для порозуміння і розсієння тривоги, але й для підвищення рівня довіри.

– Зараз діти дякують, що тоді ми не піддалися паніці і змогли адекватно оцінювати ситуацію. Навіть вдалося допомогати людям, які тікали від війни. У нашому домі жило до 27 людей. Ми приймали їх, доглядали за ними, турбувалися. Вони не могли повірити, що в без-

ПОЛОГИ НА КОЛЕСАХ

Виклик про пологи надійшов у диспетчерську екстренки 1 травня о 2:33. У селі Свічківка, що на Драбівщині, у 29-річній жінки розпочалися перейми. Відомо було, що у неї це була друга вагітність. Тож бригада, не гаючи ні хвилини, виїхала за вказаною адресою.

«Їхати до Золотоноші далеко, а дорогою у жінки відійшли води. Хвилювався, але сподівався, що встигнемо довести до лікарні. Адже дітки мають народжуватись під наглядом медиків у пологових відділеннях»,

– розповідає фельдшер Микола Макаренко.

У селі Великий Хутір медик зрозумів, що жінка народжує. Тож автомобіль зупинили просто на дорозі. Адже у такій ситуації треба діяти злагоджено

й швидко. Маля не збиралося чекати, тож стрімко з'явилося на світ і потрапило у теплі і добрі руки фельдшера.

«Це мої перші пологи «на колесах» за 27 років роботи на швидкій. За рік до пенсії мені випало таке щастя, хоча це насправді і величезна відповідальність. Але наша робота вміє дивувати і надихати. Хай і дівчатко, і мама будуть здорові і щасливі в нашій мирній Україні», – ділиться теплою Микола Григорович.

Провівши всі необхідні маніпуляції, фельдшер надав допомогу породіллі та новонародженій. Їх доправили до пологового відділення Золотоніської багатопрофільної лікарні.

Як повідомила 2 травня завідувача пологовим відділенням, стан здоров'я матері і дитини добрий. Ними опікуються медики.

За інформацією КНП «Обласний центр екстреної медичної допомоги та медицини катастроф ЧОР».

ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ

Втрачений сертифікат, виданий у 2015 році, про проходження інтернатури на ім'я Катерини Іванівни ВІРСТИ, 1976 року народження.

У ЗОЛОТОНОШІ ТА В МІСТАХ 20 ОБЛАСТЕЙ ТРИВОГА ЛУНАЛА МАЙЖЕ ТРИ ГОДИНИ. ТРАГЕДІЇ В СУСІДНІЙ ОБЛАСТІ

В Україні тривав 65-й день запеклої боротьби. У суспільстві, зокрема і в нашому місті, виникають тривожні настрої: люди перестали реагувати на тривогу.

Увечері 28 квітня була одна з найдовших тривоги. Золотоніський район був у небезпеці майже 3 години. За інформацією керівника обласної військової адміністрації Черкащини Ігоря Табурця, станом на 27 квітня по Черкащині тривога лунала 264 рази, що ще раз доводить наскільки важливо дотримуватися правил поведінки під час тривоги.

Довга тривога була і в Києві, де в цей час перебував Генеральний секретар ООН Антоніу Гутерріш. В інтерв'ю BBC він зізнався, що шокований ракетним обстрілом росіянами Києва:

– У наших інтересах, щоб ця війна закінчилася. Я в Києві сьогодні. Дві ракети розірвалися в Києві. Я був шокований, коли дізнався, що дві ракети розірвалися в місті, де я перебуваю. Це драматична війна. І нам абсолютно необхідно закінчити цю війну, і нам абсолютно необхідно мати рішення для цієї війни. Але ми знаємо, що це не станеться завтра», – сказав Гутерріш.

«ВІД НАС ПІШЛА СВІТЛА ЛЮДИНА З ВЕЛИКИМ СЕРЦЕМ»

«Віра не хотіла кидати дім», – згадують колеги, що працювали разом із журналісткою і продюсеркою Радіо Свобода Вірою Гирич. На початку повномасштабної війни вона залишалася вдома, у Києві. Медійниця волонтерила і допомагала літнім сусідам. На своїй сторінці у фейсбуці Віра показувала життя в столиці, яку намагалися оточити російські війська. Вона викладала відео з метро, яке стало укриттям для багатьох киян. Один із останніх записів з порожнього центру столиці вона опублікувала в березні – на ньому видно, як жінка годує покинутого kota. Віра Гирич, пригадують журналісти, була «чуйною колегою, готовою завжди прийти на допомогу».

Вірі Гирич, як і багатьом українцям, на деякий час усе ж довелося покинути свій дім. Повернулася до Києва журналістка на початку квітня, щоб потурбуватися про батьків, які пережили російську окупацію на Київщині. Місяць вони були ізольовані, без води та світла. Після звільнення доглядала за рідними.

Унаслідок ракетного удару в житловий будинок, загинула продюсерка української служби Радіо Свобода Віра Гирич. Керівниця Київського бюро Радіо Свобода Інна Кузнєцова згадує, що Віра Гирич була професіоналом своєї справи, людиною з колосальними знаннями мистецтва та історії.

– «Точні» російські ракети «асвабоділі» Віру від мрій і позбавили життя, – прокоментувала Кузнєцова.

28 квітня Віра Гирич загинула у власній оселі. Її тіло знайшли вранці наступного дня – під уламками квартири, яку знищив російський ракетний удар по Києву.

Світла пам'ять...

ЩОБ ОТРИМАТИ БОМБЕЗНИЙ ВРОЖАЙ ПОЛУНИЦІ

Обов’язково дайте полуниці калієву і азотну підгодівлю. Тоді кущі будуть ідеально розвиватися. Кореневі підгодовлі (поливати під кущ) проводьте по вологій землі, щоб не обпалити коріння. Позакореневі (обприскування кущів) проводьте в похмурий день або ввечері, щоб не обпекти листя. Видаляйте листя з ознаками захворювання.

Чим удобрювати ранньою весною

Можна удобрювати полуницю азотною підгодівлею одним з двох способів.

Перший спосіб. Розводимо флакон нашатирного спирту (40 мл) на 10 л води і поливаємо грядку.

Розчин нашатирного спирту - ефективний засіб від шкідників. Позбавляє від личинок хруща, які під’їдають коріння кущів. Нищить довгоносика, який виїдає бутончики. Через це утворюється пустоцвіт і немає зав’язі.

Другий спосіб. Робимо трав’яний настій і поливаємо ягоди з розрахунку на 10 л води 1 л зеленого добрива. Підживлення трав’яним настоєм допомагає полуниці виростити гарні квітконоси – ягода буде великою і швидше наллється солодкістю.

Будь-яку ємність набийте на третину зеленою масою (беріть соковиту траву). Додайте туди ківш землі і ківш свіжого гною. Залийте водою, закрийте ємність і чекайте, поки перебродить (гній і земля прискорюють бродіння): 4-5 днів, якщо жарко; 7-10 днів, якщо прохолодно.

Коли зберете ягоди, полуницю потрібно ще раз підживити азотом, щоб вона нормально розвивалася: набрала хорошу масу і розвинула сильну кореневу систему. Цими ж засобами на вибір, але в меншій концентрації – 2-3 ст. л. нашатию на 10 л води, або пів літри зеленого добрива на відро, поливайте по вологій землі.

Чим удобрити полуницю в період цвітіння

Коли полуниця починає цвісти, дайте кущам калій. Зав’язь плодів і смак ягід значно покращаться. Використуйте мінеральні або органічні добрива. Наприклад, гумат калію. Він продається в квіткових магазинах.

Досвідчені городники рекомендують кілька дієвих способів удобрення.

Підживлення попелом: на відро – трилітрова банка деревного попелу, якщо він з вугіллям; просіяного (без вугіллячок) – 2 літри. Залийте водою на добу: солі калію та інші поживні елементи розчиняться за цей час. Перед підгодівлею добре перемішайте, розведіть концентрат з розрахунку на один літр розчину - відро води, і поливайте під кущі.

Обробка борною кислотою. Бор сприяє формуванню зав’язі і зміцнює квітки, вони менше осипаються. Оббризкуємо під час цвітіння - це сприяє значному підвищенню врожаю. Використовуємо пів чайної ложки (2 г) на 10 літрів води. У холодній воді порошок розчиняється погано, тому розводимо в гарячій воді, потім виливаємо у відро. Оббризкуємо полуницю, намагаючись потрапляти на квіти.

Обробка медовою водою. Кращими запилювачами суніці є бджоли. Для їх залучення використовуємо простий народний спосіб: на 1 літр води беремо 1 ст. ложку меду. Оббризкуємо дрібним розпилювачем по листю і квітах. Бджоли на грядці трудяться на славу, запилення рослин підвищується у кілька разів, а значить – буде багатий урожай.

ЯК НЕ ОТРУЇТИСЬ РОСІЙСЬКОЮ БРЕХНЕЮ

ПРИГОЛОМШЛИВА БРЕХНЯ — ЦЕ ПСИХОЛОГІЧНА ЗБРОЯ КРЕМЛЯ, ЯКА ДІЄ НАВІТЬ НА ТИХ, ХТО ПОЧУВАЄТЬСЯ ЗАХИЩЕНИМ.

Російська інформаційна війна проти України — це не тільки фейки. Власне, фейки, себто неправдиві повідомлення, засновані на вигаданих або перекручених фактах, зараз радше засмічують інфопростір, аніж прямо впливають на свідомість українців. Якщо ти сидиш у підвалі, а твій будинок розбомбили або пограбували росіяни, то вигадка про «медаль за взяття Криму», яку нібито вже наштампувала українська влада, плануючи наступ на півострів, навряд чи переконає тебе, що загарбники роблять усе правильно.

Вплинути на людей, які безпосередньо не були свідками бойових дій або виїхали в перші дні війни, шансів більше — але переважно на тих, які й до війни споживали російський пропагандистський продукт.

До того ж, фейки доволі швидко й ефективно розвінчують, перш ніж вони встигають вкоренитися. Тому більшість точкових побрехеньок адресовані внутрішній, російській аудиторії. Якщо вас дивує неправдивість російських фейків, то не дивуйтеся: вони просто не розраховані на вас. А їхня цільова аудиторія — лояльні до влади росіяни — прийме будь-яку брехню, бо їй це вигідно.

Авжеж, фейк може нашкодити — наприклад, змусити людину прийняти неправильне рішення, демонтувати її, — однак для згуртованої нації, яка бореться за виживання, це як комарині укуси. А нездатність російської пропаганди діяти тотально — залякати, позбавити українців волі до перемоги, посіяти хаос і розгубленість — стала очевидною вже в перші дні вторгнення. Тепер російські інфовійська з їхніми ботофермами працюють на розкол українського суспільства, але теж поки що без особливих успіхів.

Але ні, це не робить нас невразливими до російської брехні

В цьому легко пересвідчитись, якщо почитати добірку версій російської пропаганди щодо «справжніх» подій у Бучі. Від «постановки» української пропаганди до цілеспрямованого знищення «українськими націоналістами» людей з опозиційними поглядами — загалом фактчекери нарахували півтора десятка породжених росіянами пояснень, чому окупанти не винні в убивствах мирних українців в окупованих містах. «Українською постановкою» оголосили й розтрощену авіабомбами Бородянку.

А 8 квітня можна було спостерігати за народженням брехні в прямому ефірі: відразу після удару ракетами з написом «за детей Донбасса» по краматорському вокзалу росіяни похизувались успішним знищенням «цілей». Невдовзі, коли стало відомо, що «цілями» стали півсотні вбитих і понад сто поранених цивільних, які чекали на евакуацію, загарбники оголосили, що вокзал обстріляли українські військові. Маріуполь, Чернігів, Харків — не сумнівайтесь — теж, за їхніми словами, обстрілюють українські військові, щоб звинуватити в цьому «освободительную армию».

Російська брехня — це брехня, від зухвалої якої перехоплює подих. Можливість існування чогось настільки підлого, нелюдського і аморального не вкладається в голову

Навіть роки дослідження та препарування пропаганди не допомагають спокійно сприймати слова міністра закордонних справ Росії Сергія Лаврова «мы на Украину не нападали» на третьому тижні кривавої, жорстокої загарбницької війни, яку його держава веде проти України.

Російська брехня викликає сильні емоції — гнів, обурення, ненависть, але також розпач через те, що хтось у світі не розуміє і вірить (а хтось-таки обов’язково повірить). Ця брехня атакує саму реальність, намагаючись повернути наш світ догори дригом. Її мету влучно сформулював у назві своєї книжки британський письменник і медіадослідник Пітер Померанцев: «нічого правдивого і все можливе». Це іноді називають «постмодернізмом», хоча інші слова на букву «п» пасують краще. Це — ситуація, ідеальна для досягнення геополітичних цілей Росії.

У звичному житті ми рідко стикаємось із такою брехнею, адже всі люди чи організації, з якими ми маємо справу, зазвичай зважають на свою репутацію та усвідомлюють, що за

свої слова потрібно буде відповідати.

Для Росії не існує ані репутації, ані відповідальності, ані меж, правил і червоних ліній

Механізми та ідеологія російської брехні давно вивчені та описані в літературі та публіцистиці. Усе, що говорить сьогодні Росія про свою агресію проти України, не є чимось новим — наприклад, стратегія відбрюкування після звірств у Бучі один в один повторює стратегію, яку росіяни використали, аби зняти з себе провину за збитий 2014 року малайзійський літак.

Вам може здаватися, що ви захищені від дії російської брехні, бо знаєте про неї багато. Втім російська брехня діє подібно до радіації чи хімічної зброї — навіть нетривалий, опосередкований, неусвідомлений контакт із нею може бути шкідливим для вашої психіки, самопочуття та волі до життя. Гарантованого захисту від неї немає, але є кілька раціональних порад, які можуть допомогти вберегтися або послабити інтоксикацію.

НЕ ЗАПИТУЙТЕ

«ЯК У ЦЕ МОЖНА ПОВІРИТИ?»

Російська брехня — не для того, щоб у неї вірили ви або інші вільні люди. Вона може собі дозволити бути абсолютно неправдоподібною. У множині брехливих версій катастрофи літака МН17 було твердження, що його збив український літак-винищувач, за кермом якого був військовий льотчик на ім’я «Дмитрий Якауд».

«Якауд» — це довільний набір літер, навіть віддалено не схожий на українське прізвище. Проте у відповідь на аргумент, що такого прізвища немає, конструктори брехні заперечили: ось і ні, воно може існувати — і навели кілька божевільних «етимологічних» теорій. Кожен наступний етап конструювання такої історії відводить нас далі від реальності, в якій відомо, хто збив літак.

НЕ НАМАГАЙТЕСЬ

РАЦІОНАЛІЗУВАТИ РОСІЙСЬКУ БРЕХНЮ, ЗНАЙТИ В НІЙ ЛОГІКУ

Ви будете бачити масу накладок, логічних помилок і суперечностей навіть у межах нібито цілісних наративів. Сьогодні вони повідомляють, що знищили практично всю українську авіацію, завтра скажуть, що українська авіація бомбить мирний Маріуполь, післязавтра — що це насправді була американська авіація чи космічний корабель, і так далі. Це — один із способів розхитування реальності. Ті, хто продукує російську брехню, зовсім не прагнуть, аби вона була цілісною і трималась купи — навпаки, що більше версій і що сильніше вони суперечать одна одній, то сильніше діє їхній продукт.

НЕ ДИВУЙТЕСЬ, ЩО РОСІЯНИ ЗВИНУВАЧУЮТЬ НАС У ТОМУ, ЩО РОБЛЯТЬ САМІ

Так, це їхня звична практика. Іноді російська брехня дає збій, і звинувачення з’являється швидше, ніж вони починають діяти. До прикладу, волати, що українська армія обстрілює мирних мешканців Донецької і Луганської області, вони почали, ще коли на лінії розмежування панувала відносна тиша. Аж згодом схавалися і почали стріляти самі. Щодо подій на Донбасі Росія спорудила громіздку брехливу конструкцію під кодовою назвою «Восемь лет», аби перекласти на Україну відповідальність за те, що вона та її поплічники робили з мешканцями українського регіону.

СПРОСТОВУЙТЕ, АЛЕ НЕ ЗАХОПЛЮЙТЕСЬ ЦИМ НАДМІРУ

Практика показує, що росіяни неможливо повністю вивести на чисту воду — вони все одно триматимуться своєї брехні, не визнають правди і не припинять брехати. Чого варта їхня спроба скликати засідання Ради безпеки Організації об’єднаних націй через «провокацію України у Бучі» в той день, коли весь світ був

спростування має значення лише для людей, не досить поінформованих про ситуацію, а тому вразливих для російської брехні. Такі люди є — це, наприклад, постійні глядачі російського телебачення або геть «аполітичні» українці, які не цікавляться новинами й дізнаються їх від знайомих. Таким людям слід, окрім спростування, рекомендувати якісні джерела інформації, адже на зміну спростованій

побрехеньці прийде сто нових, і за всіма ними ви не вженетесь.

НЕ ЗАГЛИБЛЮЙТЕСЬ У ДЕТАЛІ РОСІЙСЬКОЇ БРЕХНІ, ЯКЩО ПРЕПАРУВАТИ ЇЇ — НЕ ВАША РОБОТА

Вам може видаватися, що докладне вивчення всіх фейків, меседжів і наративів, які поширюють кремлівські ресурси, їхня інвентаризація та розкладання по полицях — це шанс демонструвати російську брехню. Насправді ви лише наковтаєтесь отруйних випарів, але навряд чи щось зміните. Щонайменше десяток фактчекерських організацій та ініціатив в Україні займається таким розбором щодня. Це не зупиняє потік російської брехні, хоча допомагає нейтралізувати окремі фейки.

Але як, наприклад, можна деконструювати тезу росіян, що відповідальність за загибель мирних громадян України лежить на українському президентові, бо він не капітулював? Силогізми тут не допоможуть, на жаль. У відповідь на таке б’ють у табло — чим, власне, займається зараз українська армія.

СТЕРЕЖІТЬСЯ КОНСПІРОЛОГІЇ —

ЦЕ ОДИН ІЗ НАЙДІЄВІШИХ ІНСТРУМЕНТІВ РОСІЙСЬКОЇ БРЕХНІ

У різний спосіб вам пропонуватимуть «замислитись», чи не приховують від вас справжню правду, чи не є саме ви жертвою пропаганди і обману. Свого часу саме ця технологія зробила суперпопулярною плеяду проросійських телеграм-каналів, які адмініструються кремлівськими спецслужбами та базуються в Придністров’ї.

Усі вони в різний спосіб намагались виносити за дужки російську агресію й шукати ворога «не в Кремлі, а на Банковій». Зараз усі ці «легітимні», «резиденти» й «картелі» не припиняють на словах позиціюватися як українські, однак просувають вигідні Росії тези та меседжі.

ЯКЩО ВАМ КОРТИТЬ ЗНАТИ

«А ЩО ПРО ЦЕ КАЖУТЬ РОСІЯНИ?» — КРАЩЕ УТРИМАЙТЕСЬ

Будьте певні: хоч би що сталося, вони викрутяться й вигадують якусь брехню, яка, ймовірно, прикро вас вразить. Можливо, ви побачите в незв’язності, непослідовності й неправдоподібності цієї брехні якісь приводи для оптимізму, але краще не тишити себе марними надіями. І краще не намагайтесь уявно поставити себе на місце тих, хто творить, поширює та споживає вигадки російської пропаганди. Це безперспективний та травматичний напрямок думання.

НЕ ДОЗВОЛЯЙТЕ СОБІ ЗАСУМНІВАТИСЬ У РЕАЛЬНОСТІ

Російська брехня намагається нав’язати вам відчуття, що реальність може бути будь-якою, і ви не можете точно знати правду. Проте ви точно знаєте: до 24 лютого ми жили в мирній країні, яка постраждала від російської агресії й дипломатичними методами намагалась відновити свою цілісність. Ми не були «європейським Сомалі», як бреше Росія. Ми працювали, виховували дітей, будували будинки, вчилися і мріяли про мирне майбутнє у своїй країні. Ми не загрожували нічий безпеці й не потребували жодного визволення чи захисту (особливо визволення й захисту шляхом знищення, яке практикує Росія).

ОЗВУЧУВАТИ ПРАВДУ ВАЖЛИВІШЕ, НІЖ ПОВТОРЮВАТИ БРЕХНЮ

Загалом і українці, і світова спільнота більш-менш у курсі, що Росія постійно бреше й не знає в цьому жодної міри. Борюкатись із російською брехнею, знов і знав наголошуючи на її цинізмі та нелюдськості, немає великого сенсу. Натомість важливо розповідати власну історію — правдиву, засновану на фактах, без фейків та маніпуляцій.

Правда, на жаль, не може перемогти брехню у чесному двобої — але вона важлива для тих, хто спостерігає, формує своє ставлення до подій в Україні, співчуває, допомагає й наближає нашу перемогу. Коли українська зброя і світові економічні санкції зроблять свою справу, колос на глиняних ногах швидко розсиплеться на порошок.

Або - Агенція медійного росту.

КЕСАДІЛЬЯ З КУРКОЮ І ГРИБАМИ

Кесаділья – мексиканська закуска швидкого приготування, яка складається з складених навпіл коржів-тортилій (пшеничних або кукурудзяних), підсмажених на сковороді, з начинкою з овочів, м'яса або птиці. Обов'язковий компонент начинки для кесадільї – сир. І кращий той, який добре плавиться. Головна відмінність від схожих блюд – буріто або енчілада – полягає в тому, що тортилью складають навпіл, а не загортають в неї начинку.

М'ясо птиці чудово поєднується з грибами, тому така варіація на тему курячої кесадільї здається досить ситною і приємною на смак стравою.

Склад: гриби печериці (можна використати будь-які) – 150-250 г, філе курки (можна взяти копчене) – 300 г, коржі-тортилії – 4 шт., сир жирних сортів – 100-150 г, солодкий перець – 1 шт., 1 цибулина середнього розміру, помідор свіжий, консервованний або томатна паста – 3 штуки (200 мл); лайм – 1 шт., часник – 1-2 зубчики, перець гострий, чилі – 1 шт., зелень: кінза, базилік, петрушка, спеції – за смаком, масло рослинне для обсмажування.

Приготування: цибулину почистити і дрібно нашаткувати. Розігріти сковороду, посмажити цибулю близько двох хвилин на середньому вогні – до «золотого» кольору;

Куряче філе порізати кубиками, потім додати до цибулі, гарненько обсмажити з усіх сторін. Гриби помити і покришити скибочками, трохи просушити і викласти в загальну масу, готувати ще п'ять хвилин. Перець (солодкий і чилі) очистити від насіння, нашаткувати смужками, відправити на сковороду. Видалити шкіру з томатів, розім'яти їх, порубати в блендері цибулю, часник, зелень, змішати з помідорами. Приправити соком лайма. Вилити соус на м'ясо з грибами і овочами, довести до кипіння;

Намаслити і підігріти сковороду-гриль, викласти корж, посипавши його тонким шаром сиру. Наповнити одну половину начинки, згорнути корж. Підсмажити з обох сторін, простеживши, щоб страва не підгоріла.

СИРНЕ «РАФАЕЛЛО» З КРАБОВИМИ ПАЛИЧКАМИ

Склад: сир плавлений – 2 шт., яйце – 2 шт., часник – 1 зубчик, майонез для зв'язки, горіхи волоські – 2 шт., крабові палички – 100 г.

Приготування: сирки і яйця потерти на дрібній терці. В отриману масу выдавити зубчик часнику і покласти подрібнені волоські горіхи. Додати в масу ложку майонезу, усе ретельно перемішати. З отриманої маси сформувати кульки. Крабові палички потерти на дрібній терці в окрему тарілку. Обваляти кульки в крабових паличках. Поставити у холод на 1-2 години. Подаючи до столу прикрасити зеленню. Смачного!

Адмінкомісія

ПАЛІЇ НАГАДУЮТЬ МАЛЯТ У САДОЧКУ

Або ж неслухняних діток, яких спіймали на гарячому. Дорослі починають їм читати нотації, сварити, вчити, а вони, усвідомлюючи своє викриття, просять: «Я більше не буду», «Ой, вибачте, це було вперше», «Я й десятому закажу». Йдеться про порушників правил благоустрою у Золотоніській громаді, яких муніципальні інспектори Артем Печериця та Максим Антипович застали за спалюванням сухої трави та рослинних решток.

У ЗГЯРЯХ ЖИВУТЬ ЗА ВЛАСНИМИ ЗАКОНАМИ. ПЛАТЯТЬ – ЗА СУСПІЛЬНИМИ

26 квітня на вулиці Визволення 40-річний дужий чоловік заходився спалювати кукурудзиння. І транспорт у нього є для самостійного вивезення на полігон, і договір укладений з комунальним підприємством, а от захотілося піднести сірника, хоч плач.

– У громаді вже понад 10 років заборонено спалювання на території міста, – пояснив перший заступник міського голови Олег Масло. – Віднедавна ця норма поширюється і на села нашої громади. Плюс до всього, уже 2 місяці на території держави введено воєнний стан і будь-який підпал розцінюється як диверсія. Відповідальність у такому випадку вже наступає кримінальна.

Винуватець запевнив, що все листя і рослинні рештки він складе у компостну яму, а от залишки кукурудзи вирішив спалити. На цьому й погорів.

Винесене комісійно рішення на підставі ст. 152 КУпАП про сплату 680 гривень штрафу стане для палія добром наукою.

На жаль, інспекторам не вдалося дізнатися, хто ж додумався на Великдень підпалити у Згярях суху траву, дим від якої поширився на кілька гектарів.

ІЗ СІЛЬСЬКИМ РОЗМАХОМ

Наталія Я. приїхала із села 28 квітня, щоби поприбирати на батьків-

ському обійсті на Струнківці. Жінка, як вона переконує, нагребла малесеньку-премалесеньку купку сміття. Ну таку малюсіньку, що ледве втрапила у неї сірником. І підпалила. Як той дим помітили інспектори, господиня й досі не може второпати.

Мабуть, тільки викладені майже 7 сотень з кишені стануть їй добрим уроком.

30 ГРИВЕНЬ І 1360 – ЯКА РІЗНИЦЯ?

Різниця в тому, що коли викладаєш із кишені 30 гривень, то це менш бо-лісно ніж 1360, які можна було витрати на багато корисних речей.

Це зумів довести заступник міського голови з господарських питань Олександр Флоренко Світлані Б., котра мешкає на вул. Берегова (Згарі). 30 гривень – така сума в'їзду транспорту зі сміттям на полігон ТПВ. 1360 – максимальна сума штрафу за спалювання непотребу. І якщо у минулому році члени адміністративної комісії вирішували винести попередження (вкрай рідко), то цьогоріч – переважно штраф у його максимальних розмірах, оскільки військовослужбовці, які стоять на сторожі нашого спокою, до таких проявів порушення закону ставляться досить строго.

– Мені дуже-дуже соромно. Чесно. Я ніколи не була у подібних ситуаціях. Вибачте. Ніколи більше не палитиму, – пообіцяла жінка.

Але їй доведеться таки сплатити штраф у розмірі 680 гривень.

ТРИМАЙ ПОРЯДОК НЕ ЛИШЕ У ДВОРІ

За неналежне утримання прилеглої території на вул. Грибоедова підприємець теж сплатить штраф. Тільки з огляду на його розуміння ситуації і вчасне наведення порядку після зауваження муніципальних інспекторів стягнення члени комісії винесли у середньому розмірі – 680 гривень.

Максимальну суму сплатить Микола Б. з вулиці Канівська, який спалював рослинні рештки. До того ж не з'явився на зібрання комісії і не попередив про свою відсутність.

Алла КАПЛЯ

МНС

САМОВПЕВНЕНИХ ПАЛІЇВ НЕ ЛЯКАЄ НАВІТЬ КРИМІНАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ

28 квітня у другій половині дня у селі Богуславець Вознесенської ТГ на відкритій території виникла пожежа сухої рослинності. Вогонь знищив суху рослинність на площі 3 га. Причина пожежі – необережне поводження з вогнем. Винуватець встановлюється. Пожежу ліквідовано о 14:54 силами 8-ї ДПРЧ.

У неділю 1 травня о 12:30 в адміністративних межах с. Благодатне Золотоніської ТГ невідновлена особа підпалила суху траву та очерет. Вогонь вирував на площі 1,5 га. Причина пожежі – необережне поводження з вогнем. Пожежу ліквідовано за 2 години рятувальниками Золотоніської 8-ї ДПРЧ.

Усього з початку року у Черкаській області вилучено і знищено 3916 вибухонебезпечних предметів, з них:

3837 сучасних боеприпасів: реактивних снарядів – 610, гранат – 2280, артилерійських снарядів – 40, інших – 907;

78 боеприпасів часів Другої світової війни: артилерійських снарядів – 54, мінометних мін – 14, інженерних мін – 1, гранат – 7, авіабомб – 2, інших – 1.

ПОКАЗНИКИ РАДІАЦІЙНОГО ФОНУ НА ТЕРИТОРІЇ ОБЛАСТІ НЕ ПЕРЕВИЩУЮТЬ НОРМИ

Про це повідомляє пресслужба Черкаського обласного гідрометцентру.

На ранок 2 травня 2022 року мають такі значення:

11 мкр/год – у місті Умань;
12 мкр/год – у містах Черкаси, Канів, Золотоноша, Жашків та с. Озірна Звенигородського району;
13 мкр/год – у місті Чигирин;
14 мкр/год – у місті Сміла.

Результати показали, що рівень гамма-фону без суттєвих змін порівняно з минулою добою та знаходиться в межах значень природного фону, властивого для цих територій останніми роками (10 – 16 мкр/год).

ПРОДАЄТЬСЯ БУДИНОК

В С. ПЛЕШКАНІ ЗОЛОТОНІСЬКОГО Р-НУ

Центр села, всі зручності, газове опалення, пічне опалення, сантехніка, вода в будинку, духова кабіна. Будинок площею 55 кв.м. Є всі надвірні споруди.

Ціна за домовленістю. Можливий торг.

ЗВЕРТАТИСЯ ЗА ТЕЛЕФОНОМ:

067-788-83-82; 096-228-47-12.

ДОШКА БЕЗКОШТОВНИХ ОГОЛОШЕНЬ (093) 529-82-50

- **Реставрація подушок** біля вашого будинку в мобільній пересувній майстерні. **Тел.: 093-833-00-66.**
- **Викопуємо траншею**, яму для каналізації, кладка цегли в ямах, доставка та установка кілець. Детальніше за телефоном: **063-465-29-50.**
- **Послуги мотоблоку.** м. Золотоноша. Ціна: договірна. **Тел.: (067) 721-31-54, (093)468-69-60.**
- **Пісок, щебінь, відсів.** **Тел.: (097) 413-57-11.**
- **Продам мотоблок з причепом** та всіма насадками. Користувався кілька разів. Можна без причепа. **Тел.: 098-355-23-79.**
- **На постійній основі здійснюємо заготівлю від на се-лення:** брухт чорних та кольорових металів, гусяче та качине пір'я та пух, квасоля, гарбузове насіння, грецький горіх, акумулятори, подушки та перини. Високі ціни, самовивіз та власне завантаження. **Тел.: 095-850-19-73.**
- **Допоможу скопати ділянки**, покосити траву, допомогти по дому. Недорого. **Тел.: 063-690-62-49.**
- **Продається посадкова картопля.** Відро - 40 грн. **Тел.: 097-937-69-47.**
- **Продам їстівну картоплю** - 8 грн/кг. (с. Домантово) **Тел.: 063-663-50-96.**
- **Продам будинок у с. Маліївка Золотоніського р-ну.** Недалеко від траси, гарний краєвид, 30 соток городу, є сараї, гараж, електрика, газ, частково меблі. **Тел.: 096-527-48-88.**
- **Встановлення парканів, воріт, хвіртки, навісів.** Доставка матеріалів. **Тел.: 063-932-20-76.**
- **Виконую всі види будівельних робіт:** послуги електрика, укладка плитки, штукатурка, заливка бетону, кріплення гіпсокартону, шпаклювання стін та стелі, утеплення фаса-дів, зварювальні роботи, покраска різної складності, вста-новлення дверей та вікон, покрівельні роботи, встановлен-ня парканів тощо. **Тел.: 063-577-74-56, 096-344-16-83.**
- **Вантажні перевезення до 2-х тонн.** **Тел.: 098-790-39-10, 063-285-65-93.**
- **Викопуємо траншею, яму під каналізацію, кладка цег-ли в ямах.** Доставка та установка кілець. **Тел.: 063-465-29-50.**
- **Вантажні перевезення:** пісок, цегла, щебінь, перегній, чорнозем, торф, вивіз сміття та інше. Працюємо по місту Золотоноша та району. **Тел.: 098-316-74-07.**
- **Опалення, водогін, тепла підлога, каналізація та обслуговування.** Установка: бойлерів, душових кабін, унітазів, інсталяцій, насосів. Котли в плити, груби. Газоз-варювання та пайка труб. Якість гарантую. **Тел.: 097-350-46-47, 093-497-99.64.**
- **Професійно пиляємо дерева будь-якої складності**, подрібнення гілок, випилювання чагарників, розчищення ділянок. **Тел.: 068-824-11-35.**
- **Продам квартиру у м. Золотоноша**, вул. Незалежності, 35, перший поверх. Поруч парк Шевченка. Гарний, тихий двір. Квартира з ремонтом і частково умебльована, є кабеліне те-лебачення та інтернет. Торг. **Тел.: 096-86-96-748.**
- **Оранка городів м. Золотоноша та район.** **Тел.: 073-46-44-236.** Максим.
- **Пропоную саджанці великих солодких запашних сор-тів полуниці** з різними термінами плодоношення. Від-правка новою поштою! Замовлення приймаю на вайбер: **063-194-99-07.**
- **Пропоную послуги перевезення вантажів і пасажирів** легковим автомобілем з причепом по місту і району. **Тел.: 096-626-91-79,**
- **Продам посадкову картоплю.** Наявні сорти: «А роза», «Санте», «Довіра», «40-денка», «Явір», «Слав'янка». Ціна - 5 грн/кг. **Тел.: 097-622-03-54.**
- **Продам холодильник «Дніпро»**, б/у, у робочому стані. **Тел.: 097-590-25-64.**

ПАМ'ЯТНИКИ ВІД ВИРОБНИКА

ПРИ ЗАМОВЛЕННІ КОМПЛЕКТУ «ЛАМПАДКА ЗА 1 ГРИВНЮ»

вул. Шевченка, 101

тел.: 8 (067) 47 22 222

«АКЦІЯ»

Сердечно вітаємо нашу дорогу матусю, турботливу бабусю і прабабусеньку Євдокію Іллівну ДОНЧЕНКО з днем народження, який вона зустрінатиме 10 травня. У цей суворий час хочемо забарвити її життя чудовими словами любові поваги і вдячності за все, що вона нам подарувала, дала і придбала. Низький Вам доземний уклін, наша рідна. Хай ще не одна квітуча і мирна весна завітає у Вашу домівку.

Коли уже розмінято 9-й десяток, і зроблено-перероблено багато важливих і дріб'язкових справ, хочемо побажати Вам душевного спокою, позитивних звісток, завжди зберігати свою здатність дарувати тепло і радість оточуючим, заряджати інших своєю веселістю і вражати безпосередністю та світлим розумом.

Хай Ваші мрії про мир і благодать для всіх оточуючих стануть реальністю. Хай печаль і смуток ніколи не ляжуть на Ваше обличчя, адже Ви гідні теплих променів удачі і щастя.

З любов'ю і вдячністю – син і донька з родинами.

Дорога наша подруженько і люба порадице, Євдокіє Іллівно! Щиро вітаємо Вас з днем народження. Хай зозуля ніколи не втомиться рахувати Ваші роки, хай щовесни прилітає до обійстя Донченків, щоб накувати Вам довгого віку! Хай кожен новий рік буде Вам в радість, хай приносить тільки приємні і радість новини. Хай щорічна вервечка сусідів з букетами весняних квітів буде довгою і безкінечною. Щиро зичимо Вам душевного спокою, світлих сонячних світанків, а днів, наповнених приємними клопотами, прекрасним самопочуттям та оптимістичним настроєм. Всіх Вам благ і гармонії душі!

З великою повагою – Ваші друзі Алла і Руслан.

Примхи погоди

ЦЕЙ КВІТУЧИЙ СЛАВНИЙ ТРАВЕНЬ...

Ось і настав травень – останній місяць весни! Святковий, квітучий і працьовитий! Завдяки антициклонам «Тім» і «Упа!» на поточному тижні погода буде, як кажуть в народі – на «всі п'ять». Буде багато сонця, сухо та повітатиме слабенький вітерець. Вітерець буде південно-західного напрямку і створюватиме додатковий комфорт. У середині тижня наш регіон «ощасливить» черговий циклон із заходу, який принесе трохи дощу. Можливі грози, тож при гуркотінні грому зберігаємо спокій!

Температура повітря вдень +14+19°, проте ночі ще холодні +4+9°. Огородникам радимо не поспішати з висадкою розсади помідорів, перцю, баклажанів.

Суха погода сприяє зростанню показника пожежної небезпеки, яка зараз високого 4 класу.

Травень – вінець весни. Квітучі, немов облиті молоком, сади, в яких цвітуть вишні, сливи, персики, груші, і ось-ось зацвітуть яблуні. Зеленим килимом вкрилася земля, ліси. Гаї наповнилися пташиним співом та гомоном. Природа постає у всій своїй красі, несе надію на торжество життя. Тож нехай наш дух буде бадьорим та сильним, і не слабшає наша Віра у перемогу Добра! Гарного всім самопочуття, настрою і, звичайно, погоди!

Тепло в нашому регіоні активізується вже після 13 травня.

За інформацією керівника Черкаського гідрометеоцентру Віталія Постриганя, 29 квітня 2022 року, вперше за останні 30 років, Кременчуцьке водосховище НАПОВНЕНО ПОВНІСТЮ. Наразі рівень води становить 81,14 мБс, що на 13 см вище нормального підпірного рівня – це найвищий рівень води на 2 травня за останні 30 років. Така водогосподарська обстановка сприяла нормальному проходженню нересту. Температура води у Дніпрі 12°.

Валентина РИБАК,
начальник метеостанції м. Золотоноша

Ювілей

60 РОКІВ В УНІСОН

Для багатьох 60 років – це поважний вік. За 60 років людина фактично проживає переважну більшість можливих емоцій, подій та вже доходить до якогось певного підсумку намічених для життєвого шляху цілей. Але є і такі люди, яким далися до снаги не просто 60 років, а поєднання цього часу одне з одним. Золотоніське подружжя Грановських – Юхима Давидовича та Світлани Григорівни – ділять спільний побут вже саме 60 років. Свою річницю вони зустріли 29 квітня 2022, пригадуючи весілля, яке відбулося у далекому 1962.

Влітку 1961 Світлана Григорівна приїздила до Золотоноші, навідати рідню. Сама вона жила та працювала бухгалтером на Київщині. Саме цей приїзд і визначив усе її подальше життя. Прогулюючись із сестрою золотоніським парком (який на той час був лише один, наразі відомий як Меморіальний парк), вони зустріли Юхима Давидовича, який грав у більярд на природі. Останній був добрим другом чоловіка троюрідної сестри Світлани Григорівни, тож вони зупинилися на розмову. Так і познайомилися.

На запитання, чим «зачепила» його майбутня дружина, Юхим Давидович відповідає: зачепила ногою... підбила удар, через що програв партію у більярд. Чи правда то, чи ж лише відголос теплих споминів, переведених у жарт – це назавжди лишилося таємницею подружжя Грановських. Чоловік пригостив дівчат морозивом і зрештою так зав'язалося знайомство.

Якийсь час майбутні молодята вели листування, а тоді в одному, здавалося б – черговому – листі, Юхим Давидович освідчився і запропонував руку та серце. 29 квітня 1962 року молодята розписалися, а перші два дні травня минули за святкуванням – спершу вдома, а тоді, скориставшись доброю погодою, у лісі. Людей на весіллі було не так вже і багато, хоча це на оцінку кожному – близько 30 осіб зібрала під своїм дахом оселя Грановських. Проте ранг візитерів викликав заздрощі, адже серед них були навіть тодішній прокурор та головна особа міста – перший секретар райкому!

Світлана Григорівна переїхала у дім чоловіка і потрапила буквально таки у типову на той час родину – велику. Жили вони під наставництвом свекру-

хи, Єлизавети Григорівни. Жінка була сувора, але мудра – така собі місцева сталева леді, яка 7 років головувала у родині. Як жартома зазначає подружжя, і головою, і шиєю у їхньому житті була саме вона. Але у подальшому житті очільництво на себе перебрав Юхим Давидович, дозволивши дружині почуватися як за кам'яною стіною.

Чоловік починав свою кар'єру зі звичайного майстра, був згодом начальником кількох різних ПМК, а завершував кар'єру, у 1996 виходячи на пенсію, начальником – як це називалося тоді – ВАТ «Будівельник». Юхим Давидович – заслужений будівельник України з низкою відзнак, нагород та почесних звань, на рахунок якого, без перебільшень, ледь не половина забудови у Золотоноші та дещо на прилеглих до неї землях.

Із визначних будівель, якими й до сьогодні послуговуються золотонісці, у послужному списку Юхима Давидовича є і спеціалізована школа №1, і примітна посеред головної площі міста офісна п'ятиповерхівка, і так звана «Китайська стіна», і теперішній Золотоніський маслоробний комбінат тощо. А також до цього переліку можна відносити і чималу кількість звичайних багатоповерхівок, зокрема на центральній вулиці Шевченка, де і до сьогодні, і після них жили та житимуть сотні пересічних містян та їхні родини.

Дружині, Світлані Григорівні, яка весь цей час працювала економістом в установі чоловіка, лишалося тільки підтримувати свого обранця та пильнувати домашній затишок. А станом на зараз, сім'я Грановських – відомі та шановані старожили міста, які лишили на ньому свій відбиток та віддали йому десятки років самовідданої, добросовісної праці на благо спільноти.

У день діамантового весілля

Подружжя виростило двох синів – Дмитра та Олександра. Їхня родина – спадкові будівельники. Окрім самого Юхима, обидва його брати також здобули цей фах, як зрештою і діти – Дмитро і Олександр Грановські закінчили відповідний навчальний заклад, а один з них навіть до сьогодні застосовує здобуті там знання на практиці. Також Юхим та Світлана Грановські мають трьох онуків та одну правнучку.

За спиною у Юхима Давидовича та Світлани Григорівни – 60 років прожитих в унісон та 87 і 85 відповідно у кожного поодиночці. Вони у дитячо-підлітковому віці пережили одну нацистсько-фашистську навалу – Другу світову війну. А наразі на їхню долю випало жити за нової збройної агресії, у час нових окупацій та бомбардувань. Щодо останнього, одне з таких у 1941 зачепило 7-річного Юхима 3 осколками від першої німецької авіабомби, яку скинули на Золотоношу. Проте подружжя переконане – пережили Гітлера, переживуть разом тепер і путіна. Вони переконані у тому, що Україна неодмінно здобуде перемогу, а вони – це обов'язково побачать на власні очі.

Принагідно родина, зокрема діти і внуки, вітають Юхима та Світлану Грановських з діамантовим весіллям, і бажають їм якнайміцнішого здоров'я та подальших особистих рекордів щасливого подружнього життя!

Погода в Золотоноші

sinoptik.ua

Четвер	П'ятниця	Субота	Неділя	Понеділок	Вівторок	Середа
05	06	07	08	09	10	11
травня	травня	травня	травня	травня	травня	травня
мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.	мін. макс.
+4° +14°	+6° +15°	+8° +17°	+12° +19°	+11° +16°	+9° +14°	+8° +15°

Рік тому:

5 травня –
мін.: +5° С;
макс.: +19° С

За останні 130 років:

5 травня –
макс: +30° С (1954 р.),
мін.: -1° С (1994р.)

«ЗЛАТОКРАЙ» –

громадсько-політична газета м. Золотоноші, Черкаської області.

ЗАСНОВНИК;

ТОВ «Газета Златокрай».

Свідectво

про реєстрацію:

ЧС № 1039 ПР, видане 21 листопада 2018 року.

Головний редактор

Алла КАПЛЯ.

Редакційна колегія:

Алла КАПЛЯ, Руслан ГАЛАТА.

Адреса редакції:

19700. Черкаська область, м. Золотоноша. Садовий проїзд. 3. Телефон головного редактора, бухгалтера, кореспондентів - 098-366-03-84.

E-mail: zlatokray-zolo@ukr.net

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Оригінали статей не рецензуються і не повертаються. Думка автора не обов'язково співпадає з думкою редакції. Автор та рекламодавець несуть повну відповідальність за достовірність свого матеріалу, реклами. Редакція залишає за собою право скорочувати листи. Редакційні матеріали є інтелектуальною власністю газети.

Індекс – 61591

Друк – офсетний,

Обсяг – 8 умовних друкованих аркушів (формат – А3)

Тираж – 2600 примірників

Віддруковано –

ТОВ «Прес Корпорейшн Лімітед»

Замовлення №225015

**Дякуємо за вашу відданість «Златокраю»!
Сподіваємося на подальшу співпрацю!**